

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA

XLI. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM • 1997. ÁPRILIS

HOVÁ TÚNT 19,5 MILLIÓ?

A Magyar Postán a pénznek olykor lába kél. A rejtélyes szegedi eset után most a fővárosi rendőrség nyomoz: egy pénzt szállító kocsiról(?) elveszett(?) egy zsák, benne 19,5 millió forinttal.

Némi kérdezősködés után - még mondja valaki, hogy a rossz hír mindig a futótűz sebességével terjed, s emészt fel a tájékoztatatlanságot -, derült ki, hogy Kövesdi Ferencné, a budapesti Postaigazgatóság igazgatója tud talán részleteket az ügyről. Kövesdiné azonban kifejtette: bár évek óta szorgalmazza, hogy a többi postaigazgatósághoz hasonlóan a budapestiek szintén maguk szállíthassák pénzüket, igazgatósága továbbra is kivétel. A pénzzáállítás feladata, és felelőssége a Posta Központi Járműtelepé. Noha az igazgatóságot emiatt nem érte anyagi kár, azonban reméli a pénz és a tettes(ek) gyors megkerülését, ám változatlanul fenntartja igényét a saját pénzzáállításra.

Melisár János, a járműtelep vezetője szűkszavúan csak a tényt erősítette meg: március 11-én egy pénzzáállító autó a 70-es, a 114-es és a Csillag-hegyi 3-as postahivatal közötti szokásos körjáratá során, valahol útközben eltűnt egy pénzzáállító zsák 19,5 millió forinttal. A rendőrség nyomban átvette az ügy vizsgálatát. Melisár János és mi is abban bízunk, hogy lapunk következő számában már nem csak a részletekről, de az ügy megoldásáról is be tudunk számolni...

- ív -

AKIK A POSTÁST RUHÁZZÁK

Azok a postások, akik ismerhették nagyapámat, remélhetőleg jól megérdemelt nyugdíjukat élvezik. Történt, hogy felmenőm levelet kapott a Postától, amiben felszólították, vigye be egyenruháját, mert nyugdíjba vonulásával elvesztette a viselési jogosultságát. Nagyapa lelkiismeretes ember volt, ezért tollat ragadott és válaszolt: „...szívesen bemegyek Önökhöz, de az egyenruhát nem hagyhatom ott, mert egy gatyában kellene hazamennem!” A sötétkék egyenruhát és tányérsapkát haláláig viselte is.

Ez a történet mindannyiszor eszembe jut, ahányszor postásokkal beszélgetve szó esik a ruhájukról. Lapunkban is előfordult olyan írás, amiben hivatali dolgozó, vagy kézbesítő panaszkodott a blúz anyagára, a cipő talpára, vagy az ellátás késlekedésére. Gondoltam, ez a probléma bonyolultabb, mint amilyennek látszik, ezért kérdéseimre a Magyar Posta Rt. Anyag- és Értékcikkhivatalában kerestem a válaszokat.

- A nagypapa ruhája rég kiment a divatból. Hogyan történt a váltás, és milyen nehezégeket okozott?

Pápai Béla, az Anyag- és Értékcikkhivatal igazgatója: - Még 1992-ben vetődött fel, hogy a régi, valóban egyenruha stílusú öltözetek egy új postai imázsnak megfelelő ruházat váltsa fel. Ezzel együtt szükségessé vált egy korszerűbb, rugalmasabb ellátási rendszer ki-

(Folytatás a 4. oldalon.)

KI VISZI HÁZHOZ A LAPOT?

A nem régóta önállóan gazdálkodó Hírlapüzletági Igazgatóságon Kállai Éva igazgatóval a szervezetről, a csökkenő kézbesített lapmennyiség közepette is elért eredményekről, egy itthon vadonatúj technológiával összefüggő közeljövőbeli terveiről, a szinte Jolly Jókerként bevetni szándékozandó embereikről, s nem utolsósorban a munkakörülményekről beszélgettünk.

- Szervezetünk 95 január elsejével alakult. A Magyar Posta történetében a Hírlapüzletági Igazgatóság volt az első, üzletági szempontból és indíttatásból felállított igazgatóság. Jellegzetessége, hogy csupán egyetlen termékre, a hírlapra specializálódik, s ezen belül is az előfizetési szolgáltatásra. Igazgatóságunk önállóan gazdálkodó szervezet, amely felelős bevételeiért, költségeiért, s azért, hogy a Vezérigazgatóság megszabta éves előíráskat, teljesítse. Mind tavalyelőtt, mind tavaly sikerült túlteljesítenünk a 30, majd 60 milliós nyereségtervet.

- Milyen, a napi rutinon túlmenő feladataik voltak?

- A Hírlapüzletági Igazgatóság megalakulása óta dolgozik azon, hogy létrehozza 23 ügyfélszolgálati irodáját. Ezek alkotják a postahivatalokból kiköltöző, teljesen önálló ügyfélszolgálatot. Tavaly már 18 ügyfélszolgálati irodánk költözött külön. Létrejött az ügyfélszolgálat sajátos arculata, az ügyfélbarát környezet megteremtése, ahol már a postai környezetnél nagyobb kényelemben, közvetlenebbül intézhetik előfizetéseiket, beszélhetik meg panaszait az ügyintézővel. Az ügyféltéren kívül minden irodában van kiosztóhely is, amelyeket szintén igyekeztünk tetszetőssé és célszerűvé alakítani. Valamennyi kerületben elő lehet fizetni hírlapokra.

- Az új irodabázis kialakítása jókora költséggel járhatott. Nem volt nehéz nyereségesnek maradni?

- A hírlapelőfizetéseken kívül valamennyi új irodánkban árusítunk értékcikket, totót-lottót, sorsjegyeket. Tavaly dolgozóink kézbesítették az iskoláknak a 8 kilót meg nem haladó súlyú tankönyvsomagokat. Irodáink, a biztosítások megkötése mellett, alkalmasak a hosszabb tájékoztatását kívánó tevékenységekhez, mint amilyen a lakástakarék-szolgáltatások eladása lesz a közeljövőben. Az ilyen értékesítéseket, erre felkészült dolgozóink végzik.

- Az ügyfélszolgálati dolgozók, miként fogadták a változásokat: mennyire tudtak-tudnak alkalmazkodni?

- A változásokhoz, az új igényekhez és feladatokhoz nem könnyű alkalmazkodni. Ez főleg akkor igaz, ha valaki már sok év alatt máshoz szokott, mint amit most kell tennie. A váltást oktatásokkal, tanfolyamokkal igyekszünk elősegíteni. Fontos, hogy valamennyi dolgozónk felismerje: a piacon maradáshoz ma alapfeltétele, hogy teljesíteni tudjuk valamennyi ügyfelünk kívánságait. Ha el kell sajátítani a Providencia biztosításainak eladását, akkor meg kell az ehhez szükséges ismereteket és magatartást tanulni.

(Folytatás az 5. oldalon.)

POSTÁS SZAKSZERVEZETÉRT

kitüntetések 1997.

BUDAPESTI POSTAIGAZGATÓSÁG

Csomós Péterné, Iglói József

BUDAPEST-VIDÉKI IGAZGATÓSÁG

Varsányi László, Juhász Éva

DEBRECENI POSTAIGAZGATÓSÁG

Illyés Sándorné, Rozinka János

MISKOLCI POSTAIGAZGATÓSÁG

Nagyné Édes Ottilia, Adácsi Györgyné

SZEGEDI POSTAIGAZGATÓSÁG

Lovas Béláné, Horváth Tiborné, Kalmár László

SOPRONI POSTAIGAZGATÓSÁG

Léránt Árpádné, Mátics József

PÉCSI POSTAIGAZGATÓSÁG

Tóth József, Fóris János

HÍRLAPÜZLETÁGI IGAZGATÓSÁG

Baranyi Istvánné

POSTASZÁLLÍTÁSI IGAZGATÓSÁG

Sárfi József

MAGYAR POSTA RT. VEZÉRIGAZGATÓSÁGA

Sziklay József

HÍRKER RT.: Chinora Pálné

JÁRMŰTELEP: Kiss Istvánné

MIT TEHETÜNK A KISZOLGÁLTATOTTSÁG ELLEN?

Beszélgetés Sándor Lászlóval,
az MSZOSZ elnökével

- Alig több mint egy éve működik az MSZOSZ új vezetősége. Akkor azt ígérték, folytatni kell mindazt, ami jó, de ugyanakkor a változó körülményeknek megfelelően bizonyos struktúraváltást és arculatváltást is szükségesnek tartottak. Mennyire sikerült ezeket az elképzeléseket megvalósítani. Mi a szakszervezet álláspontja a nyugdíjreformról, a tb-önkormányzatok körüli gondokról, a parlamenti választásokról, a munkaügyi szabályozás kérdéseiről, az MSZOSZ pártkapcsolatairól? - kérdeztük Sándor Lászlót, az MSZOSZ elnököt.

- Az elnökváltáskor a szövetségi tanácsülésen kiemelten négy ügy vetődött föl, amiben a környezetem változtatást sürgetett. Az első, hogy alakítsunk ki világos feladatmegosztást és új vezetési struktúrát, ahol a felelősség pontosan meghatározható, kinek mi a dolga és ki miért felel. Mint elnököt pedig azt kérték, szervezzem meg ezt a tevékenységet. A másik feladat úgy szólt, hogy vissza kellene térni egy olyan érdekegyeztetéshez, amelyben megközelítőleg betartható megállapodások kötődtek. A makroszintű érdekegyeztetés mellett pedig kiséreljük meg hatékonyan tenni az alsószintű érdekegyeztetést.

A harmadik feladat pedig az volt, hogy rakjuk rendbe az MSZOSZ gazdálkodását. A negyedik: MSZOSZ politikai rendszerben betöltött szerepét, kapcsolatait, a pártokhoz fűződő viszonyát. Tehát ez volt a lecke. Egy év eltelt és ha reálisan ítélem meg a helyzetet, akkor azt kell mondanom, hogy volt amiben sikerült előrelépni, volt amivel nem vagyok elégedett.

- Nézzük először az MSZOSZ belső átalakítását.

- Bebizonyosodott, hogy a három alelnök plusz egy elnök föllállás jó. Az egyik alelnök teljes energiájával koncentrálni a társadalombiztosítási kérdésekre, ő a nyugdíjbiztosító elnöke. A másik alelnök az érdekegyeztetési kérdésekkel foglalkozik, a harmadik pedig a szervezetpolitikai kérdésekkel, a képzéssel, a továbbképzéssel. Sikerült jól ki választani az alelnököket. Ők jelentős tapasztalatokkal rendelkező emberek, akik képesek voltak új folyamatokat elindítani és országosan is egyre ismertebbé váltak. Örömmel konstatálhattam, hogy hivatali munkájukban nem kötődnek irodájukhoz, állandóan úton vannak, és sok helyszíni tapasztalatot gyűjtöttek. Tehát a vezetési struktúra világosabb, egyértelműbb, a felelősség személyesre szabott lett.

- Az érdekegyeztetésben mennyire lehetett előrehaladni?

- Itt vegyesebb a kép. Ha a kormányzat 1996-ról nyilatkozik, mindig az érdekegyeztetés hatalmas eredményeiről beszél, mintegy sikerként konstatálja. Különösen Héthy államtitkár úr jár ebben élen. Igaz, az érdekegyeztetés folyamatos volt, ezt nem lehet elvitatni, azt sem, hogy végül minden fontosabb kérdés az Érdekegyeztető Tanács elé került. Még azt sem lehet vitatni, hogy végül is az 1996-ra szóló megállapodások a versenyszféra nézve egészen kis különbséggel teljesültek. Itt elsősorban a bérmegállapodásokra gondolok - és 1997-re is látok reményt, hogy nagyon közel kerülhetünk a megállapodott érdekekhez. Tehát a valós érdekegyeztetés hiányáról nem beszélhetünk. A miniszterelnök 1996-ban kétszer, 1997-ben egy alkalommal maga is részt vett az Érdekegyeztető Tanács munkájában. Ugyanakkor azonban az Érdekegyeztető Tanácsban elmondott vélemények nemigen épültek be a törvényekbe, a magasabb szintű döntésekbe. Például az 1997-re vonatkozó költségvetés és annak bevételi oldalát megalapozó adótörvények vitája engem nem elégitett ki. Kicsit felületes volt a vita, a részletekről a felek nemigen mondhatták el véleményüket. Ebből fakad, hogy már az év elején, éppen ezeknek a törvényeknek a kapcsán alakulhattak ki feszültségek az országban.

(Folytatás a 3. oldalon.)

VÉRÜNKET A POSTÁÉRT?

Bizony, volt az emberiségnek aranykora. Hiszen emlékszünk rá. Már az ókor embere is a régi idők szolidaritását kérte számon saját korának farkastörvényein, filozófiáikat aggatott magára, hogy visszanyerje a Paradicsom illúzióját. Ez az aranykor benne van az életünkben. Elég csak arra gondolni, amikor valaki a segítség szándékával vért ad, hogy megsegítse teljesen ismeretlen embertársait. Teszi ezt annak ellenére, hogy utána fel kell vennie a munkát, s oldalán a megszokott postástáskával el kell indulnia a mindennapi körútra. Bizony így volt ez március 27-én a Krisztina körúton, a Posta Vezérigazgatóság szakszervezeti bizottsága, a 114-es postahivatal, és a MATÁV veradásán.

A „Vezér” szakszervezeti bizottsága dicséretesen felkarolta az egészség ügyét. Tavaly a két veradás mellett csonttritkulásszűrést, és íriszdiagnosztikát is tartottak: 4-500 fős részvétellel. A Posta dolgozói sajnos zsebből fizettek a vizsgálatokért, a MATÁV pedig - ahogy Szénási Jánostól, a MATÁV Szociálpolitikai osztályának munkatársától megtudtam - a Távközlési Dolgozói Jóléti Alapítványból finanszírozta a költségeket.

- Az idei veradással sem állunk jobban. - mondja **Baróczy Sándorné**, a Posta Vezérigazgatóság szakszervezeti bizottságának titkára, a veradás főszervezője. - A MATÁV kollektív szerződése alapján szabadnapot ad veradóinak, és évi két veradás után plusz egy nap szabadság illeti a veradót. A Posta a Munka Törvénykönyvéhez alkalmazkodik. Dolgozóink csak és kizárólag a veradás idejére, négy órára tehetik le a munkát.

A postás sokat lát. Tudja, melyik ajtó mögött lakik az öregség, a betegség, a nyomor, szabadnap nélkül is jön, segít, odaadja a vérét, aztán postásköpenyében jó kedéllyel arccal falatozik, és elindul, hogy újra benézzen a jól ismert ajtó mögé.

- Amikor édesapámnak volt szüksége vére, akkor tudatosult bennem: életet menthetek. - mondja **Csákváry István**, a 114-es postahivatal kézbesítője. - Azt hiszem, gyáva természetű ember vagyok, de könnyedén túllépek ezen, ha segítek. Először a kollégáim vetek rá, hogy jöjjenek, s már akkor eldöntöttem, hogy rendszeres veradó leszek. Egy falatozó kör alakult a 114-es kézbesítőiből. *Hatvani János* tizennegyedszer jött el, hogy négy és fél deciliter vérral segítsen. *Schmidt Gábor* ma esett át a veradók tűzkeresztségén. - Kollégáimtól hallottam, hogy ez egy nagyon jó dolog, de csak akkor fogom megtudni, ha eljövök. Bevallom: egy kicsit félttem. Nem szeretem a tűt és a fecskendőt, ennek ellenére első veradóként nagyon jó érzésekkel távozom, mert abban a hitben vagyok, hogy talán az én vérem segített valaki szorult helyzetén.

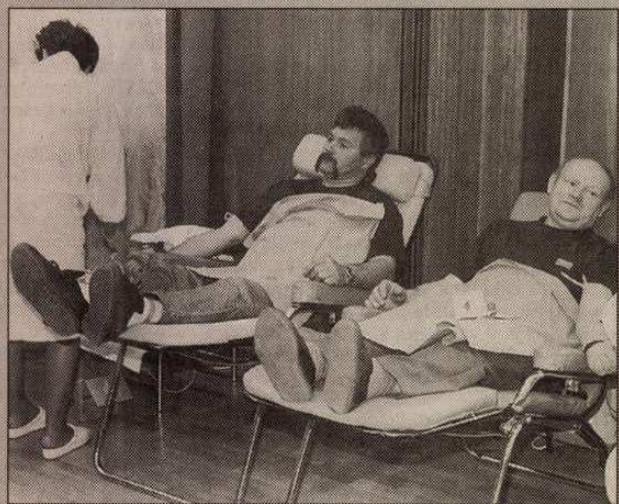
- *Milyen veradók a postások?* - kérdezem **Papavics Judit** doktornőt.

- Nagyon lelkesek, dicséret illeti őket. Úgy vettem észre, hogy sok a régi, tapasztalt veradó, nem ritka a húsz, sőt harmincszoros veradó sem.

- Összefognak, és ma már ez ritkaság. - teszi hozzá **Demény Ágnes**, a XII. kerület veradásszervezője.

- A több ezer fős gyárak tönkrementek, nincs már huszonötzres Csepel, ahol nagy tömegben és olcsón lehetett vért venni. Ezek a mammutvállalatok kicsi cégekre hullottak, így sokkal nehezebb megkeresnünk a segítő-kész embereket. Ezzel szemben óriásit fejlődött az orvostudomány, számos betegség gyógyítható újabban vérkészítményekkel, rengeteg olyan végigényes műtétet végeznek, amelyeket korábban Magyarországon nem mertek, több az autó, több a baleset, és még folytathatnám. Mindez állandó vérhiányt, és időnként katasztrófa-helyzetet eredményez. A vállalati vezetőket kellene igazából megnyernünk de sok segítséget kapunk az egyházaktól is. Sorban jönnek, hogy segítsenek. Úgy tartják, és én is ezt mondom: Jézus a vérét adta értünk, segítségünk mi is a vérünkkel másokon.

Rácz András

QUI PRODEST?

Jótehetségnek a legkevésbé sem tartom magam, azt azonban merem állítani, hogy megjósoltam: ez a csoda is legfőlőbb három napig tart. Mármost a véget érni nem akaró sorban állás a Postabank fiókjai és a postahivatalok előtt. A hosszú sorokat végignévezve - márpedig ki nem ment el Budapesten jártában-keltében legalább egy-két ilyen emberkígyó mellett? - gyanakodva fűrkészttem az arcokat: ugyan ki lehet, vagy kik lehetnek az egész pánik kitervelője vagy kitervelői?

Hamarosan leintettem magam, csak úgy, gondolatban: aki ezt kitalálta, aki a rémhírt terjesztette, bizonyára nem állt be a sorba. Neki megvan nemcsak a betevő falatja, de a munkaidő utáni nyugalma (talán az „alatti” is), jólfutott lakásának - netán palotájának - ablakából nézi csupán, de lehet, hogy csak a televízióból azt a rohamot, amely annyi embernek okoz rossz órákat, sőt napokat. Mindkét oldalon.

Ez utóbbin azt értem, hogy okkal-joggal lehetett sajnálni azokat, akik órákig toporogtak az ajtó előtt, majd a postahivatalokban és bankfiókokban, hogy hozzájussanak kis „vagyonkájukhoz”. Idézőjelbe kell ezt is tenni, hiszen, mint a jelentésekből kiderült, a nagy többség egymilliónál kevesebbet tett be annak idején és vett ki most. Az pedig ma vagyonnak aligha nevezhető.

Kevesebben gondoltak arra a bizonyos másik oldalra: azokra, akik a pánik kitörésének pénteki napján késő estig, majd a hétvégén szabadidő helyett munkahelyükön maradvá álltak a rohamot. Márpedig ők nem jólfizetett bankigazgatók voltak, - hanem kistisztviselők, közülük a legtöbben annyit sem visznek haza hónap végén, mint azok, akik sorban álltak.

Régi közmondás szerint nem az a legény, aki üt, hanem aki állja. Nos, ebben az esetben is bebizonyosodott ez, mert a rémhír kiagyalója legfőlőbb három napi „győzelmet” könyvelhetett el. Mindenesetre valamennyiünknek adott gyakorlati leckét a kapitalizmus politikai gazdaságtanából. Ha talán nem tanultuk volna meg a hajdani szemináriumokon. Úgy gondolta - talán ő szorgalmasabban járt az előbb emlegetett szemináriumokra, mint legtöbbszörünk -, hogy egyetlen rémhírral meg lehet ingatni egy bankot, de legalábbis a jóhíret. (Ami ugyan büntetendő cseleke-

det, akár közülről, vállalatról, például bankról, akár magánszemélyről van szó.)

Kapitalista országként még kezdők vagyunk, talán ezért sem „jött össze” igazán a dolog. A rémhírterjesztő, méginkább a rémhír kitalálója viszont aligha lehet kezdő a maga megvetésre méltó „szakmájában”. Ő vagy ők tehát megpróbált(ak) ütni. A kistisztviselők, köztük 3200 postahivatalnak egész heti munkában elfáradt postáskisasszonyai (elnézést ugyanakkor és ugyanott helytálló férfitársaimtól, de itt - is - a hölgyek voltak többen és az ő vállukra nehezített nagyobb teher) úgy álltak az „ütést”, hogy meg sem rezzen belé sem a bank, sem a posta.

S mert különösen ilyen kis országban, mint a miénk, minden mindennel összefügg - a legtöbb postahivatalban más munkától kellett embereket átirányítani a betétek kifizetéséhez, az pedig azt jelentette, hogy a saját munkájukkal - kénytelen-kelletlen - elmaradtak, ami tovább úgy gyűrűzött, hogy nem egy helyen levél-, csomagtovábbítás, távirat stb. szenvedett némi - nagyon megfogható - késedelmet, ez viszont esetleg éppen azoknak okoz(hat)ott bosszúságot, akik a hosszú sorok valamelyikében álltak és örültek, ha órák múltán szólították a sorsszámukat.

Elmúlt a szőlősbeli három nap és a józan ész legyőzte a rémhírt. Végre a bankelnökre, az államtitkárra, a miniszterre figyelt és hallgatott a betétesek döntő többsége, engedte elmenni a füle mellett a rémhír újabb és legújabb változatait.

„Leessengett” tehát a pánik, de nyitva maradt egy sor kérdés: kinek állt érdekében az egész? kinek volt ebből haszna? megtalálja-e a rendőrség a bajkeverőket? ki ellen irányult ez a rémhírkampány, a Postabank, a posta, az állam, a kormány, netán éppen a postai és banki dolgozók ellen? vagy az volt a célja, hogy sok ezer embert megfosszon egy szép, nyugodt, tavaszi hétvégétől?

No és az: kaptak-e akár anyagi, vagy legalább erkölcsi elismerést azok a postáskisasszonyok, meg a többiek, akik - túlzás nélkül - emberfeletti munkát végeztek azokban a rossz emlékü, pánikos napokban?

Várkonyi Endre

KARÁCSONYI HANGULAT TAVASSZAL

Hagyomány, hogy a Posta pályázatot ír ki gyermekek részére.

Az 1996. évi karácsonyi posta akciójához hasonlóan, első alkalommal hirdették meg a képeslaptervező pályázatot 6 és 14 év közötti korú gyermekek részére, hogy a legjobb munkákból 1997 karácsonyára képeslap készüljön.

A témát mindenki maga választhatta meg a karácsonyi gondolatköréből és mindenki legfeljebb három képeslaptervet küldhetett be. A gyerekek a rajzok elkészítéséhez zsírkrétát, vízfestéket, temperát is használhattak, illetve ceruzarajzsal is pályázhattak.

A kijelölt határidőig 6589 pályamű érkezett, közülük 219 került be az elődöntőbe.

Az első helyezett a 12 éves budapesti *Tamas Krisztina* lett, aki 60 ezer forint értékű számítástechnikai berendezést nyert.

A második díjat - a mountainbike kerékpárt - a 10 éves nyírbátori *Lengyel Adrienn* nyerte.

A harmadik helyezett a 13 éves dunaújvárosi *Pesei Petra* lett, ő 20 ezer forint értékű ajándékvasárlási utalványt kapott.

A két különdíjat a 12 éves *Pasztva Mercédesz* és a 14 éves *Schubert Mária* nyerték.

JEGYZET A KOR MARGÓJÁRA...

Hiába várta sok nyugdíjas kevéske pénzét a budapesti hetedik kerületben. Nem csöngetett a szokott időben a postás, hogy pár kedves percre félbeszakítsa mindennapos elfoglaltságait. Sosem fordult ilyen elő, feszültséggel telítődött a levegő, ezért sokan betelefonáltak a hivatalba, hogy megtudják, mi történhetett kedves ismerősükkel. A telefonálók között volt egy rejtélyes valaki, aki postáskabátot és táskát talált, az utóbbit tele kézbesítetlen levelekkel. Mindenki tragédiát sejtett. A Damjanich utcai kapualjban a kukák mögött talált táskából csupán 830 ezer forint hiányzott, és mellőle a postás. Értesítették a rendőrséget, akik családi körben leltek meg a kézbesítőt. Kiderült, hogy a háromgyerekes családfő, akinek legkisebb lurkója csupán hat hónapos, nemrég építette a házát, és teljesen eladósodott. A végtelenségig kétségbeesett. A hitelezők pedig szorongat-
ták...

Rácz András

KÖLTSÉGVETÉS, ÜDÜLÉS, MÁJUS ELSEJE

Ülésezett a Posta Szakszervezet elnöksége

A vezérigazgatóságon megtartott testületi ülésen a következő témakörök alkották a napirendet: 1. A Posta Szakszervezet 1997. évi költségvetésének tervezete. 2. Az idei felnőtt- és gyermeküdvöltetés. 3. Szervezetpolitikai kérdése. 4. Különfélék.

Hol vannak már azok az idők, amikor a szakszervezetek éves költségvetésének elfogadása a leggyorsabban megtárgyalott napirendek közé tartozott? Mostanában az a leghosszabbban, a legtöbbször tárgyalt fő kérdés, minthogy pénzüről van szó, s ez meghatározza az egész szervezet működését, az érdekvédelem lehetőségeit. Ez derült ki ezen a *Mundruczó Kornél* elnökségével megtartott elnökségi ülésen is.

A Buják Ágnes által előterjesztett költségvetés-tervezet vitájának alaphangját a határozta meg, hogy a cél a *nullszaldó* költségvetés elkészítése volt, ezzel szemben viszont a tervezet hiánnyal számolt. Ily módon érthető, hogy nemcsak az egyes tételek, részletek kerültek szóba, hanem a pénzügyi gazdálkodás egész kérdésköre. Fő figyelmet a két legnagyobb tétel kapta: az MSZOSZ tagdíj és a nemzetközi szervezetekhez tartozás díja. Hasonló fontossággal esett szóba a szervezet működési feltételeinek a biztosítása. Az elnökség - a sokoldalú véleményezésre és alapos mérlegelés alapján - úgy döntött, hogy az elhangzott észrevételekkel kiegészített új javaslatot ismét át kell tekinteni, és azt a változatot kell a *választmány* elé terjeszteni.

Az 1997. évi *február- és gyermeküdvöltetés* lehetőségeiről - helyszíneiről, létszámáról, az ánról - Gogolyák Ágnes adott szóbeli tájékoztatást, amelyet testület tagjainak kérdései, újabb javaslatok egészítettek ki. A fémérő beszélgetés eredményéből és a további lehetőségekből összeállított pontos üdvöltési tervet *májusban* újból az elnökség elé kell terjeszteni.

Az időszaki *szervezet-politikai tennivalók* előadója *Mundruczó Kornél*, a szakszervezet elnöke volt. Eszerint: *új információk rendszert* kell kidolgozni másfél hónapos határidővel. Az elnökség kijelölte a májusban esedékes *felügyelő bizottsági választásokra* a jelölő bizottsági tagokat és a szavazatszámálási bizottság tagját. Ami a *május elsejei ünnepségek* előkészületeit illeti: a Posta Szakszervezet képviselteti magát azon az április végi vigaszínházi ünnepségen, amelyet az MSZOSZ szervez, a kulturális-művészeti díjak odaítélésének 40. évfordulója alkalmából. A központi majális ezúttal is a *Városligetben* lesz az MSZOSZ szervezésében, együtt a SZEFE és az ESZT-el, valamint az Autonómiák, (esetleg a Liga és a Munkástanácsok) részvételével.

A Posta Szakszervezet-hagyományaihoz híven - idén is a budapesti *Postás Sporttelepre* hívja és várja tagjait, a munkavállalókat, nyugdíjasokat, és kedves családtagjait, a gyermekeket és az ifjakat, hogy kellemes légkörben, szórakozva-kikapcsolódva töltsék el május elsejének szép ünnepnapját. A vendégfogadásra, a kulturális és sportrendezvényekre, a játékok és vetélkedők szervezésére megkezdődtek az előkészületek.

A Posta Szakszervezet Választmánya 1997. március 25-én úgy döntött, hogy még az idén, a második felében, a Posta Rt. átszervezését követően rendkívüli kongresszust hív össze, hogy a szervezetet az Rt. szervezetéhez igazítsa.

K. S.

Kárpáti Sándor rovata

PIACRA DOBOTT MÉLTÓSÁG

Nehéz feladatra vállalkoztam, ugyanis meggondolatlanul ígéretet tettem atyai jóbarátomnak, Kárpáti Sándornak, hogy írok könyvről. Miért is nehéz - kérdezhetnék joggal, hiszen a barátunkat csak ismerjük, sokat tudunk róla. Így nem is nehéz róla írni. Ez igaz, de csak félig, mert ugyanez az előny teszi nehezzé e recenzió megírását.

Napok óta olvasom könyvét, *beszélgetek vele*, hiszen az írás beszélgetés és időben visszautazom 1986-ig. Újból átélem az azóta eltelt tíz évet, csak most nem a saját szememmel látom ezt a ma már történelminek felfogható időt, hanem Kárpáti Sándor szemüvegén át. Cikkgyűjteménye, a *Piacra dobott méltóság* ugyanis ezt a tíz évet eleveníti meg! Ezek az írások a legkülönbözőbb szakszervezeti lapokban jelentek meg, köztük a Postás Dolgozóban. Cikkeit szívesen jelentette meg a Vasas, a Textilmunkás, a Magyar Vasutas, a Húsos, a Bányamunkás, a Tipográfia, a Mai Magazin, a Szakszervezeti Szemle, a T-Ma, a Munkaerőpiac, a Köhírmők, a Munka és a Terézváros. Még felsorolni is hosszadalmas e lapokat, hát még hetente, naponta hátridőre felplankolni a témákat, becserkészni a riportalanyokat, kiutazni a helyszínekre, felvenni az anyagot, gondolkodni, hogyan lehetne a legjobban, legközérthetőbben megírni.

Megvallom, sokat tanulok tőle. Nemrégiben volt szerencsém együtt utazni Kárpáti Sándorral. Elmesélte - mert ő mindig mesél, adomázik, még akkor is, ha rögvest hozza ténne - nem mese ez gyermek! Szóval, elmesélte hogy most is, még 63 évesen is több, mint tíz lapba publikál rendszeresen, hogy az írás az élete, hogy sok apró és kevésbé apró figyelemreméltó eseményt feljegyez, hátha egyszer téma lesz belőle.

És miért nem pihensz, megtehettéd? Nem dolgoztál eleget? - kérdeztem tőle, mire ő: *addig írok, amíg tudok, amíg lehet.* És miért írsz, mi hajt, hogy reggeltől estig talpon legyél a „terepen”? Rámnézett, aztán elnéző, sokat-

mondó ravasz mosollyal válaszolt: mert kíváncsi vagyok az emberekre, a világra. Mert hiába ért sok-sok kudarc az életben, *hiszek az írás, a beszélgetés erejében.*

Mint ahogy élmény számomra minden beszélgetés, amit vele folytatok, úgy vált élménnyé ez a 230 oldalas cikkgyűjtemény, amely egy újságíró sokoldalúságát bizonyítja. Mert Kárpáti Sándor mindenütt ott szeretne lenni, ahol történik valami és csak energiája és az idővégeessége akadályozza meg ebben. Így is rengeteg eseményt ért tetten, nemcsak egyéni kíváncsiságból, hanem azért is, hogy tudósítson róla olvasóinak. Ír Matildról, a tervezőművészről, egy mongol asszonyról Szüenről, az Adriai tengerről, a munkásművelődésről, a kibucról, a guberálóról, a munkabékéről, a toleranciáról és a Pradiról, a minőségéről, és oldalakat tölthetnek meg e témajegyzékkel, akkor sem érnék végére.

Ezek a cikkek egy újság-környezetben talán kevesebbet mondanak, de így együtt, kötetbe gyűjtve egymást erősítve új értéket mutatnak fel. Nemcsak az adott témákat ismerjük meg belőle, hanem a szerzőt is: megnézem témámat, megmondom ki vagy! Nála is igaz a mondanás, a stílus az ember. Kárpáti Sándor összefogottan, fegyelmezetten, korrekten ír. Ez utóbbi a legnagyobb erénye. Akkor, amikor a magyar újságírók jó része nem ismeri a korrektség fogalmát, akkor akad egy tollforgató, aki nem csapja be riportalanyát és az olvasót, azt írja, amit gondol. Írásaier érdemes kézbevenni az újságot. Én, mint a Postás Dolgozó felelős szerkesztője ezért is vagyok büszke arra, hogy Kárpáti Sándor lapunkba állandó rovatot kapott. Írásai a lap hitelét erősítik és bebizonyítják, hogy nem kell feltétlenül vérről, kínról, álenszációról tudósítani ahhoz, hogy élményben részesüljön az olvasó!

Udvarhelyi András

MIT TEHETÜNK A KISZOLGÁLTATOTTSÁG ELLEN?

(Folytatás az 1. oldalról.)

Ami a bérmegeállapodásokat illeti, sajnos, két eltérő tapasztalatról lehet beszélni. Miközben a versenyszférában kötött megállapodások kis híján teljesültek, a költségvetési szféra megállapodásait jószerivel sehogy. És már látszik, hogy a költségvetési szféra területén már most az év elején a legkülönbözőbb helyeken feszültségek vannak.

Azt gondolom, nagyon fontos lenne, - hogy a felek közös akaratával - az ÉT tevékenységének továbbfejlesztésére vonatkozó munkát lezárjuk. Kialakítanánk egy közös álláspontot és azon az úton haladnánk. Amiben pedig nem tudunk megállapodni, arról ki kell jelenteni, hogy nincs megállapodás a felek között. De ezt az ideiglenes állapotot fenntartani nem célszerű. Az ÉT munkájához tartozik, hogy a munkavállalói oldal példásan működik. Négy nagyobb szakszervezeti konföderáció vállalta a konzekvenciáját annak, hogy új ügyrendet dolgozzon ki. Ebben a konföderációk eltérő nagyságrendjét, társadalmi szerepét, befolyását érzékeltető súlyaránymódosítás történt. A döntési mechanizmusban a paritásos rendet felváltotta egy súlyozott paritás, ami kicsit a jövőt is előre vetíti. Annak ugyanis kifejezésre kell jutnia, hogy a nagyobb szervezetnek nagyobb szerepe, felelőssége van a döntések kialakításánál. Azt pedig külön értékné tartom, hogy az 1998-ban esedékes üzemi tanácsválasztások előtt már több mint egy évvel meg tudtuk határozni azokat a szabályokat, amelyek alapján 1998-tól a konföderációk reprezentativitásának küszöbértékeit rögzítik. Ennek értelmében a munkavállalói oldalon teljes joggal csak azok foglalhatnak helyet, akik az üzemi, közalkalmazotti tanácsválasztásokon 10 százalékos támogatottságot kapnak, és az összes szakszervezeti tagnak legalább a 10 százalékát tagjaik között tudhatják. Azt hiszem, a tervezhető érdekegyeztetés feltétele, hogy aki meg akar állapodni, az rendelkezzen erővel, hogy a megállapodásokat legyen képes betartani.

Az érdekegyeztetést én sohasem csak makroszintűnek fogom fel. Nagyon aggaszt, hogy a közép szinten és a gazdálkodó szervezetek szintjén egyre kevesebb a megkötött kollektív szerződés. Ágazati méretekben drámaibb a csökkenés, munkahelyi szinten valamivel kisebb ütemű. Ez elgondolkodtató, hiszen az államnak, a munkáltatónak, a munkavállalónak egyaránt kölcsönös érdeke, hogy kiszámítható, tervezhetőbb viszonyok legyenek. Márpedig ott, ahol nincs kollektív szerződés, ahol a szakszervezetek létét is megkérdőjelezzük, ahol a szervezkedési szabadságot sértő munkáltatói magatartás van, ott mindig a levegőben van egy, a szakszárdihoz hasonló feszültség, egy-egy piszkai példa. Ahol a rendezetlen viszonyok miatt a magyar törvények durva megsértése is előfordulhatott.

Ma komoly érdekegyeztetési rendszert akarunk létrehozni, akkor most kell cselekedni. A munkaügyi kapcsolatokban most dől el, hogy európai stílusú, együttműködésre kész magatartásformák alakulnak-e ki, vagy a rablógazdálkodáshoz hasonló, a banánközársaságokra emlékeztető viszonyrendszer jön létre, ahol a tőkének teljesen szabad az útja, és mindenemű együttműködési készséget megtagadnak a munkáltatók. Ezért nem mindegy, hogy ezeket az „egyedi” jelenségeket miként kezeljük. Aki figyelemmel kísérté a szakszárdi eseményeket, az felfedezhetette, hogy mindenki tette a dolgát.

- A szolidaritás hogyan nyilvánult meg?

- Többször is tárgyaltam Szekszárdon és Budapesten a helyi szakszervezet vezetőivel, a húspari ágazati szakszervezeti vezetők jelenlétében. Azt mondtuk, osszuk meg, kinek mi a dolga egy ilyen konfliktus esetén. Mint a MSZOSZ elnöke magamra vállaltam, hogy eljárak a munkaügyi miniszternél, és azonnal hatállyal az új, szeptemberben elfogadott munkaügyi ellenőrzésről szóló törvény értelmében bejelentéssel élek, kérem a munkaügyi ellenőrző szervezet hatékony fellépését Szekszárdon. Ki is vizsgálta, miben sértette meg a munkaadó a munkavédelmi szabályokat és a szakszervezeti jogokat. Eddig kétszer hárommillió forint bírságot szabtak ki a munkaadóra. Eljártam az ÁPV Rt-nél és vizsgálatot kértem a privatizációs szerződés betartásáról. Az ÁPV Rt. ezt a munkát elkezdte. Voltam az adóhivatalnál és a társadalombiztosításnál, hogy a tulajdonosnak ilyen jellegű tartozásainak rendezése érdekében tegyék meg a szükséges lépéseket. Jelzem, hogy a Tolna megyei APEH felszámolási eljárást kezdeményezett. Ezen túlmenően az anyaoszrag illetékes szerveit is értesítettem. A Pester Loydnak nyilatkoztam. Tájékoztattam a német társadalmat, a német vállalkozókat a Szekszárdi Húspari Üzem tulajdonosának magatartásáról és a környeztetében kialakult viszonyokról. És a Német Szövetségi Köztársaság szociális attaséja emiatt látogatott Szekszárdra. Tehát amit makroszinten meg lehetett tenni, azt megtettem. Sőt, a tulajdonossal is megkíséreltem tárgyalni.

Az állami szervek megkeresése mellett rendkívül fontos volt, hogy szinte minden MSZOSZ tagszervezet megszólalt, kifejezték, hogy ez nemcsak a húsosok ügye, hanem a vasasoké, a bányászoké, a vasutasoké is, hiszen a szekszárdi jogsértésekhez hasonló eseteket szinte minden ágazatban lehet találni. Mőron a vasasokkal, a Philips-nél az üzemi tanácselnökkel, a papíripariaknál Piskén viselkedtek így a munkaadók. Az külön fejezetet érdemelne, ami Magyarország szokásos, hogy a politikai pártok a munkaügyi kapcsolatokból fakadó konfliktusokat politikai célokra használják fel. De én azt hiszem, a szociális békével összefüggő ügyeket, a munkaügyi kapcsolatok problémáit nem a politikai pártoknak kell rendezni, és főként nem az utcán. A politikai pártoknak a parlamentben kell olyan törvényeket hozniuk, és olyan védelmet garantálniuk, ami elkerülhetővé teszi az ilyen konfliktusok kialakulását.

Szekszárd ürügyén sok a kritikus megjegyzés az MSZOSZ-szal kapcsolatban. Sokan acutalvesztésről, megalkuvásról beszélnek. Akámerre járunk, akárkivel beszélünk, egyre többször hallunk bírálatot a MSZOSZ tevékenységéről. Sokan nem tartják elég harsognak, keménynek. Ez előbb mondotta fényében ezt persze furcsának tartom.

A legfontosabb problémánk, hogy a munkahelyeken rendkívül nagy a *kiszolgáltatottság*, a félelem, mert a jelenleg érvényes jogszabályok nem adnak elégséges védelmet sem a munkavállalóknak, sem a szakszervezeti tisztségviselőknél. A Munka Törvénykönyvében sokkal inkább a tőke szabad érvényesülésének lehetősége fogalmazódik meg, mintsem a munkavállalók védelme. Ezért a legnagyobb erőfeszítéseket ezen a téren tesszük. Most már nyolcadik hónapja, hogy folynak az előkészületi viták, és a legutóbbi Érdekegyeztető Tanács ülésen sikerül e témának egy részt megjelentetni, amit a munkaügyi kormányzat is respektál. Úgy értekelem, hogy kb. 3-4 hónapon belül, de az első félévben mindenféleképpen napirendre kell tűzni a Munka Törvénykönyvének módosítását, hogy megfelelő legyen a munkavállalók és a tisztségviselők védelme. Ez ma az MSZOSZ tevékenységének egyik központi eleme. Minden kapcsolatot igénybe kell venni, hogy a Munka Törvénykönyvében jelentős munkavállalói pozíció-javulást lehessen kiharcolni. Ez nem könnyű, hiszen az Érdekegyeztető Tanácsban ott vannak a munkaadók is, és már a döntést hozók sem egységesek. Ráadásul a kormányon és a frakciókon belül is nagy a megosztottság.

- Tehát nem támogatják az MSZOSZ elképzeléseit?

- Így globálisan ezt nem lehet kimondani, mert a kormány egyes tagjai személy szerint affinitást mutatnak e kérdések megoldására. De a tesztelt egésze nem mutatott igazán nagy elkötelezettséget. Úgy látom, a nagyobbik kormánypárti frakción belül sem alapkérdésként kezelték a munkavállalói jogokat. Sajnos, ez nagyon összetett problémakör. És azt hiszem, hogy ezek kölcsönhatásban is vannak egymással. Sokszor a kormány aktivitását is az a tudat fogta vissza, hogy a frakcióban milyen fogadtatásra számíthat. Ugyanakkor a kormányzat bizonytalanságai sok esetben hatással voltak a frakcióra is. Nem láttak határozott szándékot ennek az ügynek a képviselésére. Ebből fakadóan az *ellenélmények* a frakcióvitában is meg tudtak erősödni.

- A nagyobbik kormányzópárt bízás kérdéseben is megosztott. Ezért sokan mondják, hogy az MSZOSZ-nek és általában a szakszervezeteknek határozottabbnak kellett volna lenniük az MSZP-vel szemben, hogy visszakérje a választási „kölcsönt” most, a munkaügyi szabályozás módosításában.

- Ez azt hiszem reális igény. Mióta ezen a posztjon vagyok, több tárgyalást folytattam az MSZP vezetésével. Nagyon határozottan vetet-tük fel, hogy elégedetlenek vagyunk, amiért a választások előtti ígérteiket nem teljesítették.

- Erről a tagság nemigen tud. Nyilván ezért nem tartja elég keménynek az MSZOSZ-t. Amikor ilyeneket hallunk, hogy keményebben, arra gondolok, akik ezt hangoztatják, vajon a saját területükön olyan radikálisak-e, mint amilyen hangerővel ezt a keménységet követelik. *En azt az elvet követem, hogy egy szakszervezeti konföderáció első számú embere megközelítőleg olyan hangos legyen, amilyen valóságos erő áll mögötte. És csak azzal a hangerővel szerepelhet, amilyen hangerővel kölcsönözni tudnak neki a báta mögött levők.*

- Ezzel függ össze az is, hogy milyen mozgásteret van az MSZOSZ elnökeknél és ez mennyire befolyásolja, milyen erővel tud fellépni?

- Az MSZOSZ-be tömörült tagszervezeteknek helyzete rendkívül eltérő. Adott esetben 3-4 tagszervezet sztrájkra kész is tud lenni. Ugyanakkor azt is látni kell, hogy vannak szakmák, ágazatok, ahol az ott dolgozóknak, olyan mértékű az egzisztenciális kiszolgáltatottságuk, hogy szinte nincs lehetőség erősebb érdekvérvényesítési eszközök igénybevétele.

- Ez pedig megköti az MSZOSZ elnökének a kezét is.

- Nyilvánvaló. Az ember, ha elrugaskodik a valós lehetőségeitől, akkor könnyen nevétségessé válhat. Persze, ahogy 1997 eleje mutatja, a társadalmi béke sem örök egy országban. A társadalmi béke megőrzése mintha nem mindenki lenne érdeke. Úgy tűnik, mintha néhány politikai erő kifejezetten a társadalmi békétlenség keltésére játszana. Ilyen helyzetben azt hiszem, hogy egy felelős szakszervezeti konföderációnak az alkalmazott eszközöket is nagyon gondosan meg kell válogatnia.

- Ez igaz, de kérdés, mi az ára ennek a társadalmi békének? Hol és a pont, ameddig elmehe-tünk a kompromisszumban?

- Én nem ezt vetném föl. Én azt tartom fontosabbnak, hogy a tárgyalóasztal mellett el lehet-e érni a legjobb megoldást? Ha igen, akkor azt gondolom, a szükségessége sem vetődik föl az erősebb eszközök alkalmazásának. Hadd említsek erre egy konkrét példát, a nyugdíjreformot. Ezzel kapcsolatban egy rendkívül rossz, a társadalmat irritáló kormányzati javaslat látott napvilágot. Benne volt a levegőben, hogy ebből az ügyből hatalmas társadalmi békétlenség is kialakulhat.

- Még sztrájk is?

- Akár a sztrájk is...

(Folytatás a következő számunkban!)

Kárpáti Sándor - Udvarhelyi András

RADIKALIZÁLÓDJUNK?

A kérdést többféleképpen is fel lehet tenni: Időszerű-e a radikalizmusról beszélni? Kell-e egyáltalán? A kérdőjel azért jogos, mert maga a radikalizmus is változó. Vannak radikálisan gondolkodó (vagy arra hajló) emberek, szervezetek, és a társadalmi életben is változnak a radikalizmusra serkentő, csábító időszakok a csendesebb, eseménytelenebb szakaszokkal. Ennek megfelelően módosulnak a használt eszközök és módszerek.

A radikalizmus önmagában nem elvetendő. Különösen akkor, ha szükség van rá, ha úgy alakulnak a körülmények, ha nem mutatkozik más megoldás. Ilyen esetekben *bélyénvaló* az ilyen fellépés, de kifejezetten *káros* az öncélú igénybevétele olyan esetekben, amikor kínálkoznak másfajta, ésszerűbb megoldások.

Így vagyunk ezzel a magánéletben és a közéletben, a szakszervezeti mozgálmoban is. Olyan időszakot élünk, amikor élesedik a *létbarc*, kemény küzdelem folyik a munkahelyek megtartásáért, a mindennapi megélhetésért. Az egyéni túlélési technikák kerültek előtérbe, hiszen a gondoskodó állam visszaszorulásával az *öngondoskodásra* helyeződött a hangsúly, az egyéni érvényesülés, a liberalizmus nyert teret, csaknem zárójelbe téve a szerénységet, a becsületességet, az emberséget, a kollektív érdekeket és eszméket.

Mindez érzékelhető az emberi kapcsolatokban, a mindennapi életben. Egyfelől a profitért, a nagyobb nyereségért vívott ádáz harc, másfelől a lecsúszástól, az elszegényedéstől való félelem megkeményíti, agresszívvá teszi az embereket, felfokozza az „*aki bírja marja*” elv alkalmazásának a kényszerét, ami magával hozza az önzó, durva, sokszor kegyetlen magatartást, a korrupciót, a szőszegést, aláássa az erkölcsi értékeket. A közbiztonság megrendülése, a bűncselekmények ijesztő szaporodása szorongást gerjeszt, aggodalmakat szűl, szétporlasztja a biztonság érzését.

A társadalom radikalizálódása a szemünk előtt zajlik. Egyes politikai erők pedig még fokozzák is ezt. A környező országok eseményei, bizonyos nemzetközi történések is azt sugallják, hogy zavarban van az útkereső, kihívásokkal birkózó világ - s a megoldatlan problémák, például a munkanélküliség is - gondolati utánpótlást ad a radikalizmusnak. A sokat emlegetett „forró őszök” helyett most itt van a „forró tavasz”. Tüntetések, tiltakozások, figyelmeztető sztrájkok, útelzárások váltogatják egymást. Fogy a türelem, ingerült a közhangulat. Kiéleződött a politikai harc a hatalomért, a pozíciókért, a biztonsági érdekek érvényesítéséért. Nyíltan és a háttérben egyaránt támadják egymást a politikai pártok, a lobbyk, a gazdasági érdekcsoportok. Előkerültek megengedhetetlen módszerek és eszközök, nem ritka az uszító hang, gyakoriak a kölcsönös vádaskodások, leleplezések, az övön aluli ütések.

A Fidesz - Magyar Polgári Párt nevében ki is mondta Orbán Viktor, hogy *radikálisabb hangra* van szükség, erőteljesebb kormányellenes retorikát kell folytatni. „A radikális kifejezés mögött nem ideológiai, hanem sajátos stílusbeli, retorikai tartalom húzódik - magyarázta Deutch Tamás. - A tagságnak ez az elvárása nem demagógiát és populizmust jelent, hanem világos, egyértelmű, kemény és ebben az értelemben következetes politizálást.” (Népszabadság, 1997. március 20.)

A szakszervezet azonban nem párt, hanem *érdekvédelmi szervezet*, ami azt jelenti, hogy a munkavállalói érdekvédelem, érdekvédelem *természetének*, hivatásának megfelelően dolgozik és viselkedik. Ennek a gondolkodásnak, magatartásnak általában a nyugodtan, *folymatosan, kiegyensúlyozottan*, a szociális partnerekkel kialakított konstruktív viszony, az érdemi párbeszéd, a kompromisszumokat is magába foglалó alkuk, megállapodások, kollektív szerződések rendszere felel meg. A munkaharc logikája azonban lehetővé teszi, sőt megköveteli, hogy ha a tárgyalások nem vezetnek eredményre, s a konfliktusok puha érdekvédelmi módszerekkel nem oldhatók meg, akkor radikális fellépésre is sor kerülhet, a *legkeményebb* érdekvérvényesítési eszközök is bevethe-tők. Ez azonban nem jellemző; a sztrájk csak a végső fegyver.

A szakszervezet azonban nem pusztán érdekvédelmi szervezet, hanem a szervezett dolgozók mozgalma, *társadalmi* szervezet is egyben. Adott társadalmi feltételek között, meghatározott gazdasági, politikai, kulturális környezetben dolgozik. Ebből fakad, hogy a társadalom állapota, hangulata hat a szervezetre, s az érdekvédők tevékenysége is befolyásolja a társadalmi, gazdasági mozgásokat. Kellő tisztségviselői felkészültség, jó érzék, higgadt mérlegelés szükséges az olyan szakszervezeti magatartáshoz, amelyek figyelembe veszi ezeket a tényezőket, és sikeresen oldja meg feladatait a munkavállalók, a nyugdíjasok javára. Meg tudja ítélni, képes kiválasztani az időpontot, rá tud érezni arra a *mértékre*, hogy hol, mikor és miben kell a puhább érdekvédelmi eszközöket alkalmazni, és mikor indokolt a határozottabb, harcossabb fellépést szorgalmazni.

A puhaság azonban nem jelenthet elvtelen megalkuvást, szüntelen engedékenységet, hátrálást, a keménység viszont nem egyenlő a hangerővel, a demagógiával, a populizmussal. Ami ajánlható és szinte kötelező: a *kulturált tárgyalási mód*, az *érvelő, meggyőző párbeszéd*, a következetes szociális látásmód, a dolgozó emberek iránti elkötelezett empátia, a szolidaritás. Vagyis a vonzás és nem a taszítás.

TÁVIRATI STÍLUSBAN

- pucolaas stop
kovaacs uur
most szallit be
a lifthe stop

Fodor Zsolt rovata

AKIK A POSTÁST RUHÁZZÁK

(Folytatás az 1. oldalról)

új formaruhával ellátni. A vezérigazgatóság égisze alatt megalakult egy ruhakorszerűsítési bizottság, amiben az érdekvédelmi képviselők is részt vettek. Egy formaruha fejlesztő kft kapta a megbízást, hogy a feladat megoldásában segítsen a Posta Rt-nek, hiszen ilyen jellegű váltásban nálunk senkinek nem volt gyakorlata. Ez a Kft. a honvédségnél és más közületeknél már szerzett tapasztalatokat, a tervezéstől az alapanyag kiválasztásán át, a szállítói kapcsolatok kiépítéséig. A gondok mindjárt az elején jelentkeztek. Egy ekkora ruhaváltás előtt próbahordással tesztelni kellett volna az alapanyagokat, a fazont, a méreteket, s csak ezután kellett volna bevezetni. Erre sajnos nem volt idő. Két problémakörrel találtuk szembe magunkat. Az első az alapanyagok minősége, a második az elkészült ruhák dolgozókhöz juttatásának problémája volt. Később ehhez még egy harmadik is csatlakozott, az új közbeszerzési eljárás pályázati mechanizmusa.

Józsa Gábor, anyagkereskedelmi osztályvezető: - A posta igyekezett körültekintő lenni, ennek ellenére hamarosan mégis kifogások merültek fel. A ruhabezártság, a tervezést megelőzően felmérést végzett a postások körében. Igény volt rá, hogy ne kincstári jellegű, hanem a civil megjelenéshez közelálló modelleket tervezessünk, ugyanakkor az alapanyagok minél kevesebb műszál tartalmazzanak. Ez különösen a testtel közvetlenül érintkező termékeknél fontos, és magától értetődően a 100 százalékos pamut jöhet szóba alapanyagként. Az anyag így már testbarát, viszont gyűrődik, vasalni kell. Az ingeket és a blúzokat ebből készítettük, de a visszajelzések nyomán '93-tól folyamatosan változtatunk, s most a csíkos alapanyag 50-50 százalékos pamutot és poliésztert tartalmaz. Ezzel javult a kezelhetőség, és megőrizte a testbarátságát is. A selyemblúzok viszkóból készültek - ez a szakemberek szerint hasonlít a pamutra -, de a hazai alapanyag-gyártás összeomlása miatt át kellett térni az import poliészterre.

- *A hazai könnyűipari állapota nehezíti a belyeztetést?*
Józsa Gábor: - A selyemipar romokban hever, a textilipar is szinte teljesen csődbe jutott. A működő üzemek gépparkja elavult. A gyapjú-poliészter alapanyagú nadrágok készítéséhez Szlovéniából és Csehországból sikerült szövetet beszerezni, de az anyag göbösödik. A legutóbbi szövetek már megfelelnek a követelményeknek. A ballonok, dzsekik, kabátok - a fény hatására - a postai zöld kekivé fakult. A festési eljárás módosításával ezt is sikerült kijavítani.

- *A tervező sikeres modelleket alkotott?*
Józsa Gábor: - Igény volt a lezserebb fazonokra, de bőre sikerültek a blúzok. Ezen és más ruhadarabokon is változtatni kellett. A mellények karkivágása mélyebb lett, a kerékpáros hölgyekre való tekintettel a szűknek bizonyuló szoknyákra „holl” került. Az ingkabátok fazonja rövidebb lett. A bélelt nadrágok - kertiész nadrág - vállpántjai először csatosak voltak, ma már gombolhatók. Amikor '93-ban az esőkabátok kiosztása megtörtént, felforrósodtak a telefonvonalak. A jó alapanyagból készült kabát vállvarrása beázott. Itt fazonmódosításra került sor.

- *Felöltöztött a postás, de még mezütlábas...*
Józsa Gábor: - Az előző rendszerben a postások pénz kaptak és mindenki olyan cipőt vett, amilyet akart. Ennek megváltoztatása elég nagy ellenállásba ütközött. Ma már 10-24 cipőmodellünk van, a színben harmonizáló lábbelik egységet mutatnak. Ma a cipőkben kényelmi betét van, pillanatnyilag a magyar Puma felel meg legjobban a kívánalmaknak.

- *Milyen körből választják ki a „próbahordókat”?*
Józsa Gábor: - Akiknek ruha készült. Budapesti és vidéki dolgozók tesztelnek. A próbahordási naplóból sok mindenre fény derül, például, hogy városi vagy falusi kézbesítő használja-e a ruhát. A napló adatai alapján döntünk.

Pápai Béla: - Húsz-huszonezer embert öltöztetünk. A régi rendszerben 26 fajta termékünk volt, most 56-ból 14 munkakörcsoportot kell ellátnunk. A kézbesítőket tetőtől talpig, a felvételi szolgálatot derékig öltöztetjük. Az eltérő munkakörök, a városi és tanyasi körülmények közötti különbségek mellett próbálunk megfelelni az igényeknek. Minden ruharendszer átlagra épül fel, de voltak és vannak az átlagtól eltérő igények. Ezeknek igyekszünk lehetőséget adni, hogy például a kis bakonyi falu egyetlen postása speciális cipőt, vagy bakancsot hordhasson. De az igényeket, egy ekkora rendszerben nem mindig tudjuk figyelembe venni. A ruhafajták számának nö-

velését az motiválta, hogy minél tágabb igényt elégítsünk ki. A jogos igényekből állt össze a jelenlegi kollekció, ám minél szélesebb a paletta, annál nehezebb a rendszert irányítani, a ruhákat gyártani és kiosztani. Jelentős változást hozott ellátási rendszerünkben a ruhakatalógus. A nagy csomagküldő szolgálatokhoz - Quelle, Ottó - hasonló szisztéma szerint a katalógusban szereplő modellek közül a méretátlázat segítségével rendelhető meg a kívánt termék. Természetesen azon a keretösszeget belül, ami arra az évre rendelkezésre áll.

- *Keretösszeg! Mennyibe kerül egy kézbesítő felöltöztetése?*
Pápai Béla: - Egy új kézbesítőt kb. 50 ezer forintból lehet tetőtől talpig felöltöztetni. A kihordási időtől függően ez a következő években csökken. Volt olyan év, amikor 420 milliót költöttünk a postások ruhájára, '96-ban 340 milliót, a '97-es terven már csak 260 millió szerepel. Most már csak pótlásokra kerül sor. De a fluktuáció is befolyásolja az erre fordított összeget.

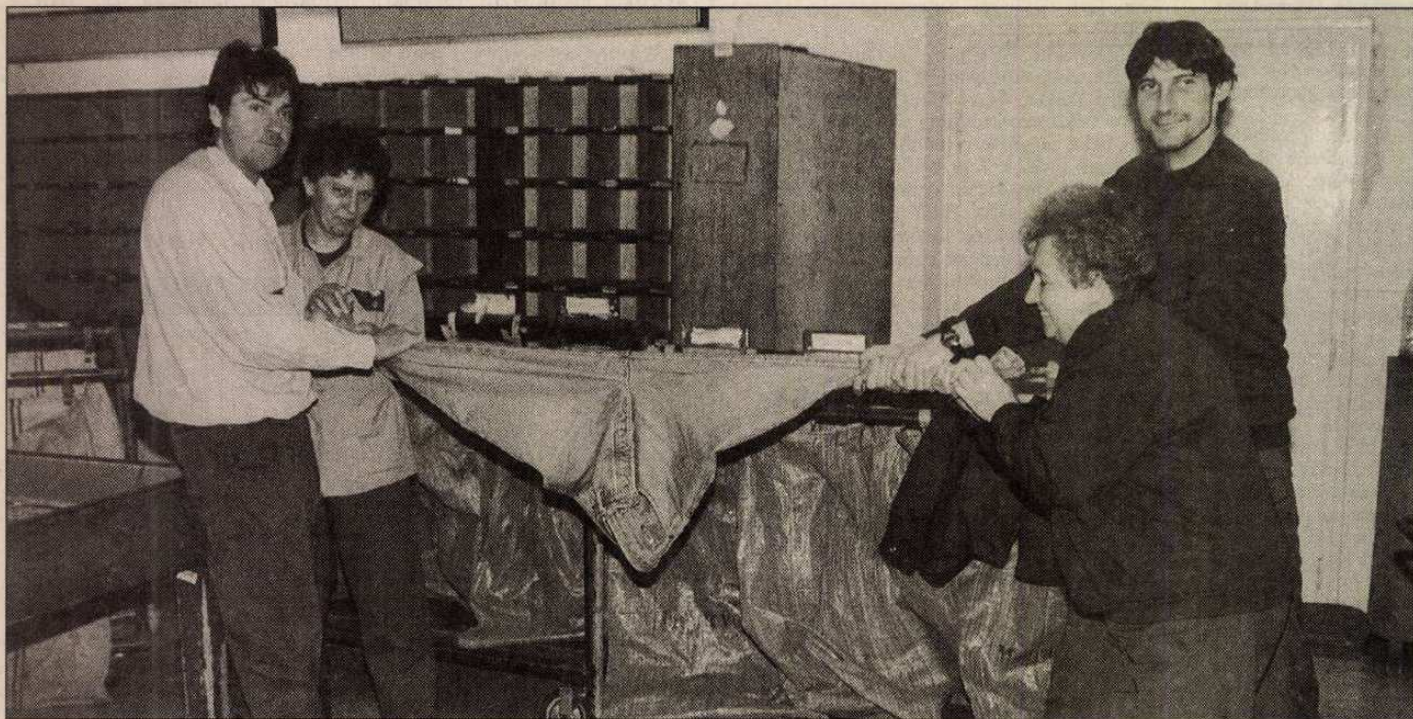
- *Az mondják, sok időbe telik, mire valaki megkapja a ruháját.*
Pápai Béla: - Valóban hosszú az átfutási idő. A 25 ezer ember ellátása akkor lehetne optimális, ha nagy lenne a raktárkészlet. Beérkezik az igény, s pár napon belül küldhetnénk a kollekcióját. Igen ám, de a táblázatokból kiderül, hogy a különböző termékekből összesen 1800-2000 méretállás van. Ezt finánciális, területi, raktározási okokból képtelenség készletezni. A rendszer most úgy működik, hogy három havonta beérkeznek az összesítések az igazgatóságoktól, ami nincs készleten, azt meg kell rendelnünk az *alapanyagokból* a konfekcionálótól, aki legyártja, leszállítja, s mi kiküldjük az igénylőknek. Sokszor még az alapanyag se elegendő. A konfekcióipar állapota miatt ezt is mi szerezzük be, és készletezzük. Az üzemek képtelenek előre legyártani és raktározni az alapanyagot, s várni a megrendelést. Ezek az üzemek bér munka rendszerre álltak rá. A ruhaellátás meggyorsításáért kényszerűen belementünk abba, hogy mi gyártjuk az alapanyagot, készleten tartjuk és adjuk, ha varrni kell. Meg kell találnunk azokat a gyártókat, akik vállalkoznak a finánciális kötöttséget, ami az alapanyag beszerzésével, raktározásával jár együtt. Ez a termék árának növekedését igézi elő, viszont az alapanyaggyártókat is pályáztatjuk, hogy kedvezőbb árat érjünk el. Amit elveszítünk a révén, így megnyerhetjük a vámon.

- *Az új belépő talán csak fél év múlva jut ellátmányhoz?*
Pápai Béla: - Egy új dolgozót három hónapos próbaidőre vesznek fel. Ennyi idő alatt eldől, hogy marad-e, vagy sem. Három hónap múlva, véglegesítés után, bekerül a számítógépes rendszerbe, és megindul a mechanizmus. Hangsúlyozom, szeretnénk lerövidíteni az átfutási időt. A postán érezhetően felértékelődött a munkahelyek biztonsága.

- *Mekkora a fluktuáció?*
Kurdi Ilona, az Anyag- és Értékkikihivatal Ruha Csomagküldő Központjának vezetője: - Átlagosan 20-25 százalékos, sajnos a felvételi munkakörökben elérheti a 40-45 százalékot is. Feszített a munkatempó, a pénz kezelés sokakat kifáraszt, egy-egy fiatal egy-két hónap után elmegy, esetleg nyáron butikba megy, vagy fagyit árul. Mi viszont termelünk, termelünk, s mire odaér a ruha, már nincs is ott a dolgozó, a csomag visszajön. A gond mellett ennek persze előnye is van, mert az új belépő gyorsabban kielégíthető. Bízunk benne, hogy csökken a fluktuáció, ami vidéken nem is magas. Ha valaki későn kapja meg a ruháját, nem az ellátás tényleges időpontjától számítjuk a kihordási időt, hanem korábbról...

Pápai Béla: - A szabadságidő megnőtt. Ez azt jelenti, hogy kap egy éves keretösszeget, és a munkakörére előírt kollekcióból azt rendel, amit akar. Nem biztos, hogy ezt megrendeli, ami akkor épp járna neki, hanem esetleg több blúzt, vagy egy kézbesítő nadrágot. Volt rá példa, hogy valaki négy pár cipőt rendelt. Mi arra ösztönöztük a dolgozókat, hogy minden ruhadarabból a keretösszegüknek megfelelően folyamatosan rendeljenek.

A riportot májusi számunkban folytatjuk.

HORDALÉK

ROSSZ LÁNY, JÓ TÖRVÉNY

A hőmérséklet fagyponthoz közeli, az úttest a szemerkélő esőtől nyálkás volt. A szélvédőn és a fényszórón vastag sárréteg képződött, szinte már semmit sem láttam. Begördültem egy benzinkúthoz, hogy tegyek valamit a látni és látszani elv érvényesüléséért.

Amint megálltam, négy országúti pillangó libbent az autóm mellé, olyan lenge öltözetben, amilyent augusztus első napjaiban lehet látni egy síófoki strandon. Végignézttem a vörösre fagyott popsikon és megborzongtam, de rögtön meg is nyugodtam. Törvényeink szerint ezek a lányok kötelesek adót fizetni. Ha már adóznak, egészségbiztosítási járulékot és 1800 forint hozzájárulást is fizetnek. Ha ezt megteszik, társadalmi rosszállás ide vagy oda, szakmájuk elismertté válik, sőt esetleges megfázásuk munkahelyi ártalomnak minősül. A végén tisztes rokkantnyugdíjat is kaphatnak.

Hát van okunk szidni az új TB törvényt?

FŐ A TISZTASÁG!

Általában nem szeretem a reklámokat. Bár a reklámok reklámja arról próbál meggyőzni, hogy az olcsó és finom, vagy a liposzómákkal, valamint provitaminokkal ékesített, aktív fluoridokkal tarkított tökéletes hangzás eladása nem a forgalmazónak, hanem a fogyasztónak jó. Rendben van, megveszem mind, ezért az egész lakótelepen nekem van a legdúsabb, legszebb színű hajam, ami meglebben, ha a New-York-i szimfonikusok Wagnert játszanak a szobámban. Közben kortyolom az egyébként drágának és rossznak sugallt kávémat és nézem a következő reklámot.

Tündéri kislány beront a lakás legkisebb helyiségébe, rátelepszik a fajsásra, és átszellemülten végzi a dolgát, s mellesleg ujjával belülről simogatja az ülőalkalmatosságot. Az anya boldogan magához öleli leányát, aki a művelet után nem mosott kezet. Még szerencse, hogy a szíper-szuper klotyótrutyomóval fertőtlenítette a WC-jét.

JÁRVÁNY

Nem irigylem Deutsch Tamást. A privatizációs visszaélések kivizsgálására alakult bizottság idézésére a meghallgatandó személyek rendre távolmaradnak, rendszerint egészségi állapotukra hivatkozva.

Az egész kísértetiesen emlékeztet iskoláséveim feleltetési és dolgozatírási időszakaira. Ilyenkor mindig felütötte a fejét valamilyen járvány, ami a dolgozatírás, vagy felelés szempontjából halasztó hatályú. Csakhogy a hiányzás okáról igazolást kellett hozni! A parlamenti bizottság türelmes, még a megjelent pénztárnok kirohanását is higgadtan vette tudomásul.

Ezek után elképzelem, hogy a diák a következőt mondja feleltető tanárának: Én készültem, de a tanár úr a feleletemet ellenem, és az osztályátlag lerontására akarja felhasználni, és ehhez nem kívánok asszisztálni! A felelő sértetten távozik, mire egy hang az osztályból: Mondjon le a tanár úr!

GRATULÁLUNK!

Melyikünk ne kapott volna még levelet valamelyik csomagküldő cégtől, ami így kezdődik: gratulálunk, ön nyert! Én is nyertem már autót, szobabútort, külföldi utazást, kétféle forintot, hogy csak a jelentősebbeket említsem.

A minap a televízió egyik riportműsorában panaszkodott egy nyertes. A trópusokra utazhatott volna, ha nem túl kíváncsi. Felkereste az ajándékozó céget, ahol szinte mellesleg jegyezték meg, hogy ők csak az útiköltséget fizetik, a szállást a sziget egyik legdrágább szállodájában saját zsebből kell állnia. Mindössze néhány százezer forintból volt szó, és alá kellett volna írnia valamilyen kötelezvényt. A már nem annyira boldog nyertes ezt nem tette meg, de a nyeremény körül más sem volt teljesen tiszta. A riportert a cég vezetőjét megkérdezte, aki a válasza során a következő mondatot többféle variációban is elmondta: Sajnos Magyarországon a vásárlási kultúra a minimumon van, a vevő minden áron jól akar járni!

Ez nem lep meg, de egy dolgot meg kell jegyezni. Mire fel a nagylelkűség látszata, ha a nyertes a saját pénzén nyaral?

F. Borbála

ITT AZ ÚJSÁG, A FRISS ÚJSÁG!

Kálmán Sándor nem csupán a Posta, hanem az ország legnagyobb, a fővárosi piacot uraló hírlapkereskedelmi cégének ügyvezető igazgatója vázlatos, mintegy madártávlatos áttekintést ad olvasóinknak a részvénytársaság és az itt dolgozók munkájáról, eredményeiről, terveiről.

- Részvénytársaságként 1994. januárja óta működünk. Az önállóság előtt már három évig igazgatóságként dolgozott szervezetünk. Eredményesen funkcionál a cég: tavaly 260 millió forint adózás előtti eredményt értünk el. A hat vidéki postai hírlapkereskedelmi részvénytársasággal együtt mért hírlapeladásokból darabrészesedésünk 36 százaléké, forintbevételi arányunk 35 százalékos. Ez persze jó munkánkon kívül a nagyobb budapesti népsűrűsége és vásárlóerőn is múlik.

- *Tartós ez az arány az országos össz-forgalmon belül?*

- Még valamelyest nőtt is részesedésünk - miközben a darabszám ország-szerte kevesebb. Érzékelhető az életszínvonal csökkenés, s persze hamarabb mondanak le az emberek az újságjukról, mint másról. Forintban számított forgalmunk reálértékben szintén csökkent, mert nem tartott lépést az inflációval. Ezért mi - éppúgy, mint a többi részvénytársaság - más termékekkel igyekszünk a kieső bevételt pótolni. Az ügynevezett egyéb értékkikk - telefonkártya, közlekedési jegy, totó-lottó, dohányáru stb. - forgalma nem egészen 16 százalékos az országosan évi 18,8 milliárd forintost postai hírlapkereskedelmi rt-s lapeladásokhoz képest. Budapesten ez az arány mintegy 20 százalékos.

- *Hányan dolgoznak a cégnél, milyen megoszlásban és mekkora a fluktuáció?*

Hozzávetőleg 1250-en vagyunk, ebből a cég 419 árushelyén összesen mintegy 750 hírlapárus. A többi 500 dolgozó az adminisztrációban tevékenykedik, remittenda feldolgozó, kiosztó, ellenőr vagy egyéb. A legnagyobb fluktuáció sajnos a hírlapárusoknál van: tőlük évente több mint 100 ember válik ki, főleg az alacsonyabb forgalmú helyeken. A hírlapárusítás amúgy sem éppen hálás munka: noha a látszat szerint csupán ott kell ülni a pavilonban és árusítani, de ennél sokkal többről van szó. Kora hajnalban kell kelni, s akár késő estig nyitva tartani. Rengeteg lappal kell bajlódni az emelgetéstől az adminisztrálásig. Sok-sok vevővel kell megtalálni a hangot... Az szerencsére igen ritkán fordul elő, hogy egy-egy árus feketén, azaz lopott lapot forgalmaz. Ha lebuknak, megválnak tőlük. Számottevő még a fluktuáció a fizikaiknál, azonban ma már ritkul a távozás az éjszakai, illetve a remittenda feldolgozók köréből. A gyakoribb távozásokat a jövedelmek magyarázzák: az árusoknál a borra való csökkent, míg lapbevételeink reálértékben 6-7 százalékkal apadt. A vállalati összforgalomban kis arányerősödést tapasztalunk vállalkozói árusaink javára. Nehol, mindennek ellenére nőtt hírlapárusaink reáljövedelme.

- *Ez utóbbi inkább szerencsés véletleneknek vagy az árusok ügyességének köszönhető?*

- Az átlagosnál nagyobb forgalom - és ezzel a jövedelemcsökkenés egyértelmű oka, ha az áruhely környékén sok munkanélküli lakik, vagy előregszik a lakótelep. Másutt, nem egy nagy átmenőforgalmú helyen, emberektől nyüzsgő csomóponton nő a lapeladás értéke. Bizonyosan sok múlik azonban az árus viselkedésén, hangulatán, modorán, mert az emberek manapság különösen vágynak a jó szóra, az udvarias kiszolgálásra. Ennek elősegítésére az idén árusoktatásba fogunk. Itt, Váci utcai központi épületünkben tervezzük oktatni hírlapboltunkban a szakma gyakorlati fogásaira, technikájára új árusainkat. Mindent meg kell tennünk a színvonal emelésére.

- *A privatizáció ügye - no meg főleg az eldöntetlensége - már évek óta nyugtalanítja a szakmát. Ott milyen a bangulat?*

- Az emberek nálunk már többnyire jó ideje belefásultak a várakozásba és a találgatásba. Azonban, most a kiadók is úgy látják, elkezdett fújdögálni a privatizáció előszele. A politikai visszhangok szintén arra utalnak, hogy várhatóan még az idén értékesítik a hírlapkereskedelmi részvénytársaságokat. A részletekről még nincs információ.

- *S ezzel több pusztá pletykánál a bír?*

- Biztosan. Nemrégiben részt vettem Balatonfüreden egy kiadói konferencián, ahol Bölcskei úr, a KHVМ helyettes államtitkára elmondta: egy-két hónapon belül döntést születik a privatizációról. Kíváncsian várjuk ezt, s remélem, hogy a döntések nem a Hírker Rt. gyöngüléséhez, hanem erősödéséhez vezetnek. A dolgozók remélik, nem kerül sor félresikerült privatizációra, a részvénytársaságunk szétesésére. A politikai hatású döntéssel kapcsolatban nyilvánvalóan mind a hét pártnak lesz saját álláspontja,

amivel még sokat találkozunk a tévében, rádióban s az írott sajtóban. Ugyanakkor felerősödik a kétkedők hangja: szükség van-e egyáltalán e privatizációra, hiszen éppen most garantált a versenysemlegeség és a hatékony működés.

- *Az idei tervek?*

- Ez az év sem lesz jobb, mint a tavalyi. Ha feszített tervünket teljesíteni tudjuk, a tavalyinál jobban járunk az infláció ellensúlyozásában. Az idén a Táblás utcában elkezdjük egy nagy feldolgozó üzem építését. A befejezését 1999 első felére tervezzük. Ez a beruházás körülbelül 1 milliárd forintba kerül. Ráadásul ez saját forrásokból épül. Ha elkészül: immár egyetlen saját tulajdonú telephelyen, nagyobb szervezettséggel és hatékonysággal, olcsóbban tudunk majd dolgozni.

- *A dolgozóknak mit hoz az idei év?*

- Remélhetőleg nem rosszabbat, mint tavaly. Az inflációt meghaladó jövedelemnövelést a már említett nagy beruházás miatt sem célozhatunk meg. A dolgozók értékelik, hogy biztos a munkahelyük. Ha valaki becsületesen dolgozik, annak hosszú távon is van jövője. Nálunk nincsenek leépítések. A cég tartósan megőrzi, sőt talán növeli piaci részesedését.

- *Mekkora most a Hírker Rt. budapesti piaci részesedése?*

- Jelenleg 86 százalékos, pedig nagyon erős a konkurencia. Mi azonban már évek óta készültünk erre a piaci küzdelemre, hiszen most 1923 áruhelyünk van, míg 1991-ben még csupán 633 volt. A konkurencia mintegy 350 helyen árusít. Új áruhely gyakorlatilag már nem nyitható Budapesten, így a konkurencia sem tud tovább erősödni. Egyrészt tiszteltetben tartjuk. Bizom abban, hogy a privatizáció megoldja a problémát: a kiadói tulajdonosnak nem lesz érdeke saját magával szemben versenyt támasztani.

ÚVZ

FŐVÁROSI SLÁGERLISTA

A Hírker Rt. által 1996-ban Budapesten eladott legkelendőbb napi- és hetilapok, millió darabokra kerekített számokban

Mai nap	8,4
Népszabadság	7,6
Nemzeti Sport	7,5
Expressz	7,4
Blikk	4,6
TVR-7	5
Sárga TV	4,5
Magyar Nők	4,4
Szines RTV	3,8
Kiskegyed	2,9
Pesti Riport	4,1
Kurír	3,5
Népszava	3,0
Magyar Nemzet	2,3
Magyar Hírlap	2,0
Meglepetés	1,8
Tina	1,4
Vasárnap Hírek	1,4
Füles	1,4
Pesti Műsor	0,9

összesen, az év lapforgalom
százalékában 44%
26,4%

KI VISZI HÁZHÓZ A LAPOT?

(Folytatás az 1. oldalról.)

- *Voltak-e konfliktusok az érintett dolgozókkal?*

- Minden munkatársunknak megadjuk a lehetőségeket az új feladatok megtanulására. Természetesen a minőségi követelményrendszernek meg kell felelnie minden munkatársnak, hogy az üzletág eredményesen működhessen. A konfliktusok elkerülhetetlenek, akadhatnak, akik úgy érzik, hogy az új feladatokat már nem képesek elvégezni.

- *Mekkora az álláslétszám, s ezen belül a törzsgárdatagok aránya?*

- Álláslétszámunk 1230 körül mozog. A 600-as kézbesítői létszámból 2-300-an nevezhetők törzsgárdatagnak, vagyis több éve itt dolgozónak. A többieknek mintegy fele dolgozik legalább egy éve nálunk, s hozzávetőleg 200 kézbesítőnk folyamatosan cserélődik.

- *Az ügyfelek elégedettsége legjobban a hírlapkézbesítőktől függ!*

- Fontos a kézbesítők kiválasztása. Mióta létrehoztuk a nyolcórás kézbesítői állásokat, az azokat betöltőktől jobb munkát várunk, mint a négyórás kézbesítőktől. Emellett a nyolcórásoknak folyamatosan ápolniuk kell a kapcsolatot az előfizetőkkel, új előfizetéseket gyűjteni és pótolni az esetleges laphiányokat. A négyórás kézbesítőket az irodavezetők választják ki. A négyórásoktól, amellet, hogy erkölcsi bizonyítványt kérünk, tenni akarást, a munka, a feladatok vállalását várjuk, s elegendő intelligenciát a megfelelő viselkedéshez. Szeretnénk, ha munkájuk hivatásukká is válna. A négyórás munkköröket a négyórás munkatársak helyettesítése körüli anomáliák megszüntetéséért hoztuk létre. A helyettes kézbesítés miatti panaszokat csökkentendő a nyolcórások egyenként 6-7 kézbesítőjártást ismernek töviről hegyire.

- *Ha egy postás kolléga ismerősének ajánlaná a négyórás állást, mit mondjon, több pénzt kap a minimálbérnél?*

- Az átlagkereset most körülbelül 20-25 ezer forint. Vannak azonban az átlagosnál rosszabb budapesti kézbesítőjárásaink. Ezekre igazgatóságunk nem jutalékot, hanem fix bért fizet, szigorú minőségi követelményekkel. A hírlapkézbesítők tavaly kiemelt, a többiekét meghaladó bérfejlesztést kaptak. A Vezérigazgatóság megszabta bérfejlesztést kapták a fővárosi kézbesítők is, s ha az előfizetések számát képesek leszünk megtartani, sőt növelni, akkor tovább javulhatnak jövedelmük. Az egyéb címszaggos hírlapküldemények kézbesítése pedig mindenképpen többletpénzt hoz jónéhány kézbesítőjárásban.

- *Az igazgatóság terveiről is szeretnénk hallani...*

- Javultak az új ügyfélszolgálati irodákban dolgozók munkakörülményei, de üzletágunk más szempontból viszont elhelyezési gondokkal küzd: nem szerencsés három helyen szétszórva dolgozni. Ennek megoldására vannak terveink, de kivitelezésükre nem biztos, hogy az idén még sor kerülhet. A tervekről még annyit: idén januártól hozzánk került az MCSV-től a küldemény-előkészítés! Különböző kiadványokat tudunk csomagolni, főládni, burkolni, adott esetben különféle behúzásokkal, megcímezve és a megrendelőnek vagy a címhelynek eljuttatva postai úton. Ezt segíti majd nyáron elkészülő beruházásunk: az új főlázó, csomagoló, behúzó, etikettező és irányító gépsor ma Magyarországon egyedülálló lesz. E gépsor kihasználása, hozzá a piac megszerzése, az előfizetési lapterjesztés teendői mellett, fő feladatunk lesz...

Újlaki-Vázt László

NYUGDÍJREFORM

tervezet változásai

A kormány nyugdíjreform tervezete az érdekképviselletekkel történt egyeztetések következményeként változott.

Ismerkedjünk meg azokkal a jelentősebb kompromisszumos javaslatokkal, melyek javítják az eredeti nyugdíjreform elképzeléseket.

- A nyugdíjreform megvalósítása esetén nem lesz munkavállalói többletter - ígéri a kormány.

- A ma nyugdíjban lévőek nyugdíjának reálértékét meg kívánják őrizni. Olyan garanciális elemekkel kell kiegészíteni a törvény tervezetét, mely az árak és a keresetek arányának figyelembe vételével ezt biztosítani tudja.

- Az új nyugdíjrendszerben a megállapított nyugdíjak átlagkeresethez viszonyított aránya nem lehet kisebb, mint a jelenlegi 60%. A pontrendszer kialakítása folyamatban van. A pályakezdőknél 1999. január 1-től ténylegesen működne.

- A törvényes nyugdíjkorhatár előtt nyugdíjba vonulót, hosszabb szolgálati idő esetén nem érheti kár.

- Azok számára, aki 2009 és 2019 között töltik be a 62 éves nyugdíjkorhatárt, 10 éven keresztül az átlagosnál (50%-nál) nagyobb kedvezményt biztosít a kormányzat az önkéntes nyugdíjpénztárban elhelyezett megtakarítás után. Ilyen a Postás Nyugdíjpénztár is.

- A tőkefedezeti pénztárakba befizető férfiak és nők nyugdíja között nem lesz különbség.

- Az anyaság elismeréseként gyermekeként 2 évet terveznek beszámítani és ennek nem lesz felső határa, ha az anya tíz év szolgálati időt szerzett. A gyermekgondozási idő beszámításánál a szolgálati idő megvásárlását (a minimálbérnek megfelelő járulék befizetésével) a munkáltató is vállalhatja.

- Az egyetemi és főiskolai tanulmányok beszámításánál a szolgálati idő vásárlása esetén 50%-os adókedvezményt adnának az érintetteknek.

- A korkedvezmény kérdésénél a rugalmas átmenet érdekében 2 éves türelmi időt tud a kormány elfogadni; a szakértői munkákat ez idő alatt folytatni kell. A szándék az, hogy a munkáltatók kb. 8%-os többlet járulékot fizessenek.

- A rokkantsági nyugdíj felülvizsgálatára csak azután kerüljön sor, ha a rehabilitációt már törvény szabályozza. A végleges rokkantsági szabályok esetén keresetszerzési korlátozási javaslattól a kormányzat eláll.

- Az özvegyi nyugdíjak esetében még nincs végleges javaslat. Egyelőre az biztos, hogy 2009-től lehetővé kell tenni, hogy a saját nyugdíj mellett állandó özvegyi nyugdíj is járjon az elhunyt házastárs után. A fő gondot az jelenti, hogyan lehet megoldani a korábban megözvegyültek problémáit. A kérdés teljes megoldásához 30-40 milliárd forintra lenne szükség.

- Az új nyugdíjreform megvalósítása csak pontos, naprakész, kezelhető nyilvántartó rendszerrel képzelhető el. Ebben a kérdésben teljes az összhang, a megvalósítása azonban már sokkal nehezebb feladat.

- A tőkefedezeti elem kérdését vitatják a legtöbben, igen komoly aggályok fogalmazódtak meg. Sokan az állami garancia hiányát ki-fogásolták. Az elhangzott vélemények szerint a tőkefedezeti elem a meglévő források mesterséges újrafelosztását jelenti és költség-többletet okoz. A jelenlegi elképzelések szerint nem lesz teljes körű az állami garancia, mert az a magánpénztárak felelőtlen gazdálkodását idézheti elő. A magánpénztárak elaprózását jogszabályi háttérrel kívánják megakadályozni. A tőkefedezeti elem induló mértéke ma 6%-nál tart, melyet két év alatt terveznek 8%-ra feleml-ni. Ezzel a megoldással a költségvetési hiány is kisebb lesz. A tőkefedezeti elemet a jelenlegi elképzelés szerint nem csak magán-pénztárakba lehet elhelyezni, hanem a meglévő Nyugdíjbiztosítási Önkormányzat által létrehozott pénztárban is.

- A járulékfizetés arányán javítani kell, mert jelenleg 600-800 ezer ember nem fizet járulékot. Ez akkor valósítható meg, ha az embereket érdekelté tudják tenni a járulékfizetésben. Az egyik ilyen módszer lenne a pontrendszeres munkanyugdíj bevezetése.

Az érdekképviselletekkel történt megállapodás alapján a fenti kompromisszumos javaslatokat a Nyugdíjreformról szóló törvényjavaslatokon át kell vezetni. Sajnos, a jelenleg rendelkezésünkre álló törvényjavaslat szövegéből nem derül ki egyértelműen, hogy az előkészítéssel foglalkozók maradéktalanul érvényesítették-e a szak-szerzeti javaslatokat és az Érdekegyeztető Tanácsban kötött megállapodásokat. Jogos igényként fogalmazódik meg, hogy az érdekeltek a többi kapcsolódó jogszabály tervezettel együtt mondhas-sanak véleményt a nyugdíjreform tervezetéről, még mielőtt a Parla-ment elé kerül.

Csikós Anna

EGY RENDKÍVÜLI FELMONDÁS TÖRTÉNETE

A Postaautó Miskolc Kft-nél, 1996. március 6-án a Kft. igazgatója az egyik dolgozóval szemben rendkívüli felmondással élt. A dolgozó sérelmesnek tartotta az ellene hozott "ítéletet", ezért a szak-szervezethez fordult segítségért, munkaügyi egyeztetést kért, ami eredménytelenül végződött, annak ellenére, hogy a Kft. igazgatójának figyelmét felhívtuk, hogy a rendkívüli felmondás jogellenes. A jogellenesség oka, hogy nem történt olyan mértékű munkafegyvelem sértés, ami indokolná a rendkívüli felmondás lehetőségét és a vélt fegyvelem sértés után a rendkívüli felmondás nem a törvény által előírt három napon belül történt.

Ezután a Postás Szakszervezet Jogsegélyszolgálatát kértük beadvány elkészítéséhez a Munkaügyi Bírósághoz és a sértett dolgozó ügyének képviseléséhez.

A Munkaügyi Bíróság elsőfokon meghozott ítéletében 1996. május 20-án jogellenesnek mondta ki a rendkívüli felmondást, és az eredeti 5 havi végkielégítést háromszorosára, azaz 15 havira emelte és elmaradt munkabér címén 87.011 Ft. megfizetésére kötelezte. A Kft. ügyvezetője az ítéletet megfellebbezte, annak ellenére, hogy a per lefolyása és az ítélet indoklása egyértelmű volt.

A Bíróság másodfokon 1996. szeptember 24-én hozta meg döntését, melyben helybenhagyta az első fokú ítéletet, a kifizetendő munkabér összegét felemelte 191.703 Ft-ra és 20% kamat megfizetésére kötelezte a Kft-t.

Tanulság: - Ha a Kft. ügyvezetője a törvényes felmondással él a kifizetendő végkielégítés járulékaival együtt 185.873 Ft lett volna, a jogerős ítélet után 884.663 Ft lett.

A számadatok alapján a Kft. ami egyébként is vesztésgesen működött, közvetlenül 698.790 Ft kár érte.

Váradi József
tagozatvezető SZB titkár

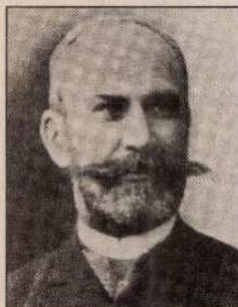
Rákóczi Margit rovata

A MAGYAR KIRÁLYI POSTA VEZETŐI 1867-1919

GERVAY MIHÁLY
1867-1887

1819. december 15-én született Pozsonyban. Postai szolgálatát a pozsonyi császári és királyi postahivatalban 1838-ban kezdte. Rövid ideig tartó pesti és bécsi postahivatali munka után 1849-ben Sopronba került ellenőrnek. Ismét Pest, majd 1855-től Nagyvárad következett. 1867-ben, a nagyváradi postaigazgatóság vezetői beosztásából került Pestre, országos postafőigazgatónak. 1887-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig ő volt a magyar kir. posta vezetője. Mindaz a változás ami a kiegyezés utáni 20 évben a magyar királyi postán bekövetkezett az ő vezetése alatt, az ő jóváhagyásával történt. 1896. április 15-én Budapesten halt meg.

KOLLER LAJOS
1887-1891

1833. augusztus 18-án született Budapesten. A bécsi hadmérnöki akadémia elvégzése után 1857-től hadmérnökkari hadnaggyá nevezték ki. 1867-ben lemondott katonai rangjáról és a kabinetirodán helyezkedett el. 1881-től, mint miniszteri tanácsos, a távíróhálózat fejlesztésének támogatója volt. 1887-ben a távíró és a posta egyesítését követően haláláig a m. kir. posta és távírda országos főigazgatója. 1891. december 31-én Budapesten halt meg.

HEIM PÉTER
1891-1895

1834. augusztus 4-én született Nagyszentmiklóson. 1850-ben a kiadói vizsga letétele után a bánátkomlói postahivatalban kezdte meg postai pályafutását. 1867-ben, mint a minisztérium postaszakosztályának miniszteri fogalmazója Pestre került. 1887-től a különleges - a reform - osztály vezetője, kinek feladata a reformok kidolgozása és végrehajtása. 1892. január 1-től, miniszteri tanácsosi rangban a m. kir. posta, távírda és telefon szakosztály vezetője, a posta vezére volt 1895. augusztus 20-ig nyugdíjba vonulásáig. 1904. július 20-án halt meg Budapesten.

SZALAY PÉTER
1895-1908

1846. október 6-án született Budán. 1868-ban, mint segédfogalmazó került az „Országos Postafőigazgatóság”-hoz. 1895-től posta- és távírda elnök-igazgató. Nevéhez fűződik a magyar kir. postának az „Ezredéves országos kiállítás”-on való bemutatkozása és az 1908. évi XII. tc. 18. §-ában biztosított postai függetlenség kivívása. 1908. november 9-én halt meg Budapesten.

FOLLERT KÁROLY
1909-1918

1859-ben Eszéken született. Államtudományi és államszámviteli államvizsgáinak letétele után 1877. szeptember 22-én kezdte meg postai szolgálatát Nagyszébenben. Marosvásárhely, Kolozsvár és néhány év mozgópostai szolgálat után 1881-ben került a budapesti főpostához. 1909. február 26-án nevezik ki a posta- és távírda-vezérigazgatónak. 1918. november 6-án - saját kérésére - nyugalomba vonult. 1942. június 13-án halt meg Budapesten.

HOLLÓS JÓZSEF
1918-1919

1862. december 2-án született Gyöngyön. 1885-ben a gépészmérnöki oklevél megszerzése után először a MÁV szolgálatába lépett. 1887-ben került a postához és 1890-ben már a műszaki osztály vezetője volt. Ebben a beosztásban 1902-ig az addig használt osztrák típusú készülékeket új magyar telefonkészülékekre cseréltette ki. 1918-ban kinevezték a posta vezérigazgatójának. 1920-ban nyugdíjba ment, de a műgyetemen magántanárként 1933-ig még előadásokat tartott. Halálának éve ismeretlen. Erről sem az 1967-ben megjelent „Magyar Életrajzi Lexikon”-ban, sem az 1993-ban megjelent „Gulyás Pál: Magyar írók élete és munkái” című összefoglaló munkában nem találtam adatot. 1938-ban, a „Postamérnöki szolgálat 1887-1937” c. könyv megjelenésekor még élt.

POSTAGALAMBOK – az emberi kommunikáció segítői

A galamb már nagyon régen az ember társa és segítője. Első híradások a fészke-re mindig visszatérő galamb hírszolgálati felhasználásáról keletre származnak. Az ókori Indiában a galambot szent madárnak tekintették, halálbüntetés járt megöléséért. Görögországban Periklész korában (ie. V. század), már állandó galambposta állomások voltak. „Galambmesterek” foglalkoztak az állomány tenyésztésével és idomításával. Római sportrajongók nyaralóikba a kocsiversenyeken győztes csapat színével befestett hírvívó galambokat küldtek, később pedig állítólag iratokat is kötöttek rájuk, hogy tudassák a verseny eredményeit. A római légiókat hordozható galambházakkal látták el. A középkorban mint annyi más, ez is feledésbe merült, a keresztes hadak a mohamedánoktól újra megtanulták a galamb-hírszolgálatot. Olyan sikerrel, hogy a késő középkorban minden valamire való várban működtek galambállomások, a szárnyas hírvívók jelentősége eddig nem tapasztalt méretekben megnőtt. Békeidőben persze lényegesen veszélytelenebb feladatokkal látták el a galambokat. Gyakran hozták-vitték például a várurfi és a szomszédos várban élő várkisasszony leveleit, később aztán a polgárság körében is elterjedt az „udvarló galambposta.”

Hazánkban érdekes módon épp a török uralom alatt lendült fel a galambtenyésztés, nagyrészt a török kereskedők által behozott új fajták nyomán. Zrínyi Miklós Szigeti veszedelem c. eposzában a törökök által elfogott magyar postagalamb okozza a vár elestét. Békésebb idők beköszöntével sem csökkent a galambok jelentősége. A XVIII. században galambokkal közlik a sorsjätékok, a reskontó nyerőszámait. Londonban a napisajtó eredeti módon vette hasznát a hírvívó galamboknak. Az ügyes riporterek valóságos hajszát folytattak egy-egy friss, szenzációnak számító újdonságért, és híreket galambok által közölték szerkesztőségeikkel. Hasznát vették madaruknak a tengerészek is, hiszen a felbocsátott szárnyasok több száz mérföldről hazarepültek a szárazföldre a jelentésekkel. Angliában és Németországban még a XIX. században is szolgálatban voltak ezek a galambok.

Párizs 1870-es ostromakor a postagalambok jelentették az összeköttetést Franciaország részeivel. Ekkor már a sürgönyöket könnyű hátyára fényképezték, egy galamb 18-20-at is el tudott szállítani egy-egy tollszárba helyezve.

Az I. világháborúban galambok százezrei teljesítettek hadiszolgálatot. 1934-ben egy ezredesi rangot kapott angol galambot katonai tiszteletadással temettek el. Fedélzetükön híradó

galambokkal futottak ki a Monarchia hadihajói. Több francia galamb kapott Becsületrendet. Még a II. világháborúban is használtak galambokat a sérült rádiók, híradó eszközök helyett. A légifényképezés fejlődésével kémkedésre is felhasználták a kis jószágokat. Persze békében is nagy szerepe jutott a derék szárnyasoknak. Gondoljunk csak arra, hogy a múlt századi Angliában a nagyobb lapoknak saját tenyészetük volt a tudósítások továbbítására, hogy Japánban nemrég a hírvívónőkségek, halászok, de még a doktorok is igénybe vették szárnyaik segítségét, hogy Svájcban egy-egy veszélyes hegyi expedíció ma is visz magával galambokat. Madarak derítik fel Amerikában a szerencsétlenül járt tengerészeket, Franciaországban ők szállítják a kórházi vérmintákat.

Érdekes módon a tudománynak csak feltevései vannak a galamb rendkívüli tájékozódó képességének biológiai magyarázatára. Valószínűleg a föld mágnesessége játszik bizonyos szerepet a galamb hazatalálásában. Erre a tenyésztők, akik acélдарabokat helyeznek a mozgódúcba, már régen rájöttek.

Ákrmi is az oka, az ember már nagyon régen felhasználja a galambok csodálatos tájékozódási képességét.

JÓ, HA TUDJA...

hogy lapunk a jövőben sok hasznos tanáccsal szeretné a Kedves Olvasók kényelmét szolgálni és érdeklődését kielégíteni. A jövőben szeretnénk postai érdekességeken túlmenően, hasznos információkkal, esetleg tanácsokkal, érdekes eseményekkel, különféle rendezvények előzetes beharangozásával, újdonságokkal, kutatási eredményekkel megismertetni önöket. Mindazzal, amire azt szoktuk mondani: „Jó, ha tudja...”

Tehát: Jó, ha tudja...

●●● hogy 1990-ben, amikor a Magyar Posta három részre oszlott, mind az „elvált” szülők, akik gyermekeikhez ragaszkodnak” mindhárom új vállalat - azóta részvénytársaság - ragaszkodott néhány korábbi postai létesítményhez. Ezek a „gyermekek” ma is a három alapító - posta, távközlés, műsorszórás - közös alapítványai, melynek szolgáltatásait az alapító vállalatok dolgozói kedvezményrel vehetik igénybe. Alapítványként működik a Postai és Távközlési Múzeumi Alapítvány (Budapest, VI. Andrássy út 3. Tel: 269-6838), a Postai és Távközlési Művelődési Alapítvány (Budapest, VI. Benczúr utca 27. Tel: 321-7334) és a Postás Sportegyesület és Sporttelep (Budapest, XIV. Róna utca 86-100. Tel: 252-2555).

●●● hogy a Postai és Távközlési Múzeumi alapítvány nemcsak Budapesten van kiállító helye, hanem többek között a virágok városában, az Alföld fővárosában Debrecenben, a Postaigazgatóság - Magyar Posta Rt. Debreceni Igazgatósága - épületének, a Déri Múzeummal szembeni földszinti részében, a Múzeum utca 3-ban. (Tel: (52) 412-111).

Az 1995-ben, a Debreceni Postaigazgatóság fennállásának 75. évfordulójára megnyílt új kiállító terem, a hagyományokhoz hűen a Delizsánsz nevet viseli. A kiállítás az XV. század végétől mutatja be Debrecen és vonzásterületének postatörténetét: az ún. mészáros postáktól kezdve, az 1600-as évek végétől itt működő és Diószegi Sámuel postamester vezette postaállomás korabeli életén át az 1848/49-es szabadságharc postáig. A posta 1867 utáni fejlődésének bemutatásán túl megismerkedhetnek a látogatók az első debreceni telefonközpont történetével, valamint az 1931-ben megépült új postapalota épületében akkor működő távíróváltó és automata rendszerű távbeszélő központtal is. A kiállítás napjaink postájának és távközlésének bemutatásával „köszön el” a látogatótól.

●●● hogy a Postás Művelődési Központban, a „Benczúrban” minden hónap 3. péntekjén 18 órától 22 óráig vacsorával egybeköthető, hangulatos élőzenés táncestek várják az ismerkedni, vagy az egymással újra összeismerkedni vágyó táncoslábú magányos középkorú hölgyeket, urakat és természetesen az egymást már ismerő házaspárokat. A kellemes nosztalgia zene mellett nemcsak fiatalságukat idézhetik fel mindazok, akik már az első - vagy többedik ismerkedésen - túl vannak, de a „Funny Family” zenéje biztosítja arra is, hogy a „Péntek esti randevűn” résztvevőknek ismét lesz mire emlékezniük. Jegyelővétel és asztalfoglalás Nagy Sándornál, a PMK közönségszervezőjénél: kedd, szerda, csütörtök 14-18 óra között, az alapító vállalatok dolgozóinak 250,- Ft külsősöknek 350,-Ft./fő.

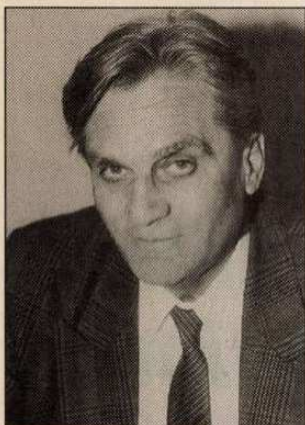
●●● hogy nemcsak Magyarországon, hanem az egész világon a cukorbetegség népbetegség. Becslések szerint a világon 40-50 millió, Magyarországon 160000 beteget tartanak számon. A betegség többféle eredetű lehet. A háttérben minden esetben a hasnyálmirigy meghátározott részén termelődő inzulin hiánya húzódik meg. A betegségnek két nagy csoportját különböztetjük meg: az I. típusút, az inzulinfüggő cukorbetegséget, és a II. típusút, az ún. idős kori cukorbetegséget. A cukorbetegnek több mint a 90 százaléka ebbe az utóbbiba tartozik. Magát a betegséget megszüntetni nem lehet, de a betegség okozta szövődmények megfelelő kezeléssel, diétával elkerülhetők. A II. típusú, ahogy szaknyelven mondják diabetes, kezelésében három alapvető szabályt kell betartania a betegnek:

1. a diéta, a megfelelő mennyiségű és egészséges táplálkozás,
 2. a rendszeres testedzés,
 3. a rendszeres tablettás szedés, ha a diéta nem elegendő.
- Az étkezésnél a legnagyobb gondot az okozza, hogy a cukorbetegségben a szervezet nem képes megfelelően hasznosítani egy igen fontos tápanyagot, a szénhidrátot. Ezért fontos, hogy a cukorbeteg étrendjének szénhidráttartalmát, azt hogy hány grammot fogyaszthat a beteg, mindig a kezelő orvos határozza meg. Az élelmiszerek szénhidráttartalmát nehéz grammokban kiszámítani. Ehhez egy rendkívül hasznos háztartási mértékegység táblázat szolgálhat segítségül:

élelmiszer neve	súly	kalória	sznh.
1 evőkanál liszt (csapott)	15 g	50	10 g
1 evőkanál liszt (púpozott)	20 g	70	14 g
1 kávéskanál liszt (csapott)	3 g	10	2 g
1 főzőkanál liszt	15 g	50	10 g
1 evőkanál búzadara (csapott)	15 g	50	10 g
1 kávéskanál búzadara (csapott)	3 g	10	2 g
1 evőkanál zsemlemorzsa	12 g	43	8 g
1 evőkanál levestészta (csapott)	15 g	57	11 g
1 evőkanál rizs (csapott)	20 g	70	16 g
1 dl-es pohár rizs	80 g	280	60 g
1 tojás nagyságú burgonya	50 g	50	10 g
1 evőkanál glukonon (púpozott)	10 g	40	10 g
1 kávéskanál étolaj	4 g	35	4 g
1 kávéskanál zsír	5 g	45	5 g
1 kávéskanál vaj	4 g	30	3 g
1 evőkanál tejföl	10 g	17	2 g

Jó lenne még sok mindent tudni, de azokból a következő számban adunk közre egy újabb csokorra való.

Róbert Péter

Takács Tibor rovata

EGY ESTE LÁSZLÓ GYULÁVAL

Van annak vagy huszonöt esztendeje, amikor a László Gyulától kapott Barcsayt ábrázoló rajzot elvittem a Mesterhez, hogy ugyan írja alá. Megnézte, azt mondta: „Tudod, ebben az országban öten tudunk rajzolni: én, László Gyula” - s mondott még három nevet. Az öt ábrázoló rajzra ezt írta: „Magamra ismertem, örültem is, nem is, az idő elmúlt. Barcsay Jenő. 1973. december 20.”

A híres régészprofesszor, a magyar múlt legjobb kutatója, a kettős honfoglalás elméletének kidolgozója várt engem egy februári estén, hogy megörökítsen az Arckép és Kézírás c. könyvsorozatának IV. kötetébe. Azt írta invitáló levelében:

- Körülbelül 600 rajzom van barátaimról, mestereimről... Néhány éve Raffai Pista meglátta (Raffai István a Veszprémben megjelenő Új Horizont c. folyóirat főszerkesztője), s akkor, közös megbeszélésen határoztuk el a rajzok és a kéziratok megjelenítését. Most készül a negyedik kötet s abban Te is szerepelsz, ha alkalmat adsz a rajzolásra... Nem fáj és legfennebb 20 percig tart a rajzolás. Közben kvaterkázunk. Nem kell mereven ülni, csak néhány pillanatra kérek majd...”

Így csöngettem be egy februári sötét délutánon László Gyulához... A folyosón várt, kijött elé, hogy odataláljak. Régen jártam nála!

Miután levetem kabátom s azonnal megcsodálom gyönyörű, ott díszelgő bokályait, bevezet a szentélyébe. Átadom a pezgőt, édeset hoztam, mert ezt szereti.

- Van borom is, egészen jó, tölts magadnak, ma délelőtt kaptam a Nemzeti Múzeumban, ahol az egyik tisztelóm adott néhány literrel, Nálam maga tölt a vendég, hogy ne mondhasa: nem kapott eleget! Tölts.

- Neked is szabad? - Már miért ne lenne szabad? Tudod, az egyik lábamban érszükület van, gyógyszer szedek rá! Voltam egy professorbarátomnál, és bort töltött. Mondtam, nem szabad, rá van írva a gyógyszerre.

- Azt másoknak írják a gyógyszergyárban, ránk nem érvényes. Nézelődöm, s felfedezem a falon Berda József költő portréját. - Egyszer feljött hozzám Jóska, hozott egy üveg bort, mondván, hogy addig maradj, amíg meg nem isszuk. Hát nem maradt sokáig.

Még visszatér az 1100 éves kiállításra! Mondja, hogy láthatja a világot, hogy kik vagyunk mi! Nem akárhik!

Elmesélem, hogy Udvarhelyi András a lelkekre kötötte, mondjam el, hogy akkor született benne az elhatározás arról, hogy történelem tanár lesz, amikor a pápai gimnáziumban előadást tartottál a magyar régműtről. Az élmény olyan hatással volt rá, hogy beleszeretett a magyar régműltba s a történelembé... Történelem tanár lett, de aztán átváltott, újságíró lett és szerkesztő... Még átadtam egy egy közös emléket, amikor vidékre utaztak s a vonaton a professzor úr nem beszélgetett, csak olvasott.

- Sajnos, látod, erre nem emlékszem. - Írt a napokban Létay Lajos, elhozta a levelét, felolvashatok belőle egy idevágó passzust? Tudod - magyaráztam -, elküldtem neki az Arckép és Kézírás c. könyved második kötetét.

- Nahát, a Lajos? Levelezél vele? Örömmel hallgatlak. Olvasd csak...

„Nem tudom, hogy László Gyula miféle arcképemet tehette be a könyvbe. 1946-ban az első választásokon, a Magyar Népi szövetség keretében kortesúton együtt jártuk a Szilágyságot (a csoportban ő volt, Nagy István, Asztalos István, Lőrincz Zsuzsa operaénekesnő, és én), egyik nap s éjszaka a zilahi Wesselényi gimnáziumban voltunk megszállva, Gyula egész éjszaka vicceket mondott kifogyhatatlanul

s közben valamennyiünket lerajzolt. Mikor engem, ideszólt: vedd le az orrod, nem látom az arcod. A ceruzarajz ma is megvan, s az íranta való tiszteletből s barátságból be is rámáztattam!”

- Na, jól ülsz? Lerajzolhatlak? S ne haragudj, hogy eddig nem kerítettem rád sort - szabadkozok. - Maradj a lámpa fényében, így nagyon jól ülsz, nézz előre, akár arra a szép nő szobrára, s igen, beszélgethetünk is. Aztán a végén majd aláírod. Jó?

- Verset írok a képre. Pardon rigmust.

- A rigmus jó. Illik ide.

Odapillantok. Ha nyugodtan ülök, merev álarc kerül rám, gondolom, nagyon sokan vannak így, de seba, enyém a szemöldök, a szájj kesernyész, de igazi, mint a szemem...

- Hadd kérdezzem meg Gyula bátyám, hogy a magyar régműltban mi helyettesítette a postát.

- Csakis a hívívók... ki mások? Még nagyon sokáig. Levelet, abban a korban nem írtak az emberek, mégis jó volt a „postaszolgálatuk”, hogy ezt a szót használjam. Mindenről tudtak, időben. Na, ké-szen is vagyok. Nézd csak meg.

- Igen, én vagyok. Írhatok rá valamit?

- Hadd hallom.

Lám ilyen vagyok
hetvenévesen -
komoran nézek,
vagy félelmesen?
A szám keserű,
igen, én vagyok,
a „halhatatlanságtól”
meghatott.

Gyula bátyámnak tetszett a rigmus. A kép persze nála maradt. Majd megjelenik az Arckép és Kézírás IV. kötetében.

Bizony, ez (is) a halhatatlanság.

- Akkor töltök... mondom - mert erre inni kell.

- Látod - mutatja a bejárat melletti könyvvállvány bekötött köteteit - ezekben őrzöm a leveleket. Megszámolnám, de lehetetlen... Minden levelet eltetve velem a szenvedély.

László Gyula a legnagyobb kéziratgyűjtő. Tréfásan mondja, de igazat mond: „Kéziratot én gyűjtök meg a Széchényi Könyvtár.”

- Na, hol is hagytuk abba? A János-áldásnál. Tibor, te ismered azt a klapanciát, ami így szól:

Akár Jóska,
akár Pista,
luteránus,
kálvinista,
ne legyen a
lelke tiszta,
míg a borát
meg nem issza!

Nevetünk. Mesélem, hogy beszéltem a János-áldásról Szent János nevenapján a rádióban, kár, hogy nem ismertem ezt rigmust, el-mondtam volna.

- Majd legközelebb elmondod - mosolyog.

Még egy pohár bort iszunk, egészen kellemes, behatol a lélekbe, s felvidít. Már fél nyolcra jár az idő.

- Jó társaságban leszel - szabadkozok -, meglátod, a negyedik kö-tet is szép lesz!

Kikísér az előszobába, s kinyitja az onnan nyíló konyhaajtót:

- Nézz be, itt 120 tányér mosolyog ránk.

Úgy megyek el, hogy ma este László Gyula mosolygott rám.

KÍNAI ASZTROLÓGIA

körében kivirulhat. Szerelmi kapcsolataiban kedves, bájos, szelíd; érzékenyen reagál minden rezdülésre. Szívügyeit mindennél előbbre helyezi, rajong a romantikus szerelemért. Megjelenésére sokat ad, csapodárnak tűnik, de ha megtalálta párját, kellemesen élnek együtt. Kiválóan ért a családi vállalkozások megszervezéséhez és a lakás izléses berendezéséhez. Nem érzi jól magát a szülő szerepében, a gyermekkel járó gondok miatt, mégis szívesen kényezteti őket. Kellemes együttélést eredményez a Kecske, Kutya és Disznó jegyű partner, azonban óvakodjon a Tigris, Kakas és Patkány jegyében születettektől.

ELŐREJELZÉS: A Bivaly éve vegyes hatású, munkás év lesz a Macska számára. Sok területen nehezen tud majd eredményeket felmutatni, de mégis fontos esztendőnek ígérkezik. Teljesítménye elmarad a tervezettől, néha akadályokkal kell megküzdenie. Sok értékes tapasztalattal gazdagodik, nyereségre tesz szert, újraértékeli helyzetét és határozottabb személyiséggé válik. A komoly előrelépést ígérő eljövendő években még sokáig meríthet mindaból, amit most megtanult. Az állástalanok éljenek a kínálkozó lehetőségekkel, képezzék át magukat, a most megszerzett munkahely a jövő ígérteit rejtje magában. Pénzügyekben nem szabad kockáztatnia és költekeznie. Családi- és társasági élete örömteli eseményekben gazdag, különösen nyár elején talál új, megértő barátokat. Magánéletének gondjai nem fogják kínozni. Megtalálja a boldogságát.

Teknős Erzsébet

Teknős Erzsébet rovata

környezetet kialakítani. Konzervatív, tiszteli a hagyományokat, tehetséges és intelligens. A csöndes életet kedveli, utálja a változásokat, a kockázatot. A békesség kedvéért szemet huny a visszatetsző dolgok felett, mert rosszul viseli a kellemetlenségeket. Ha megfontoltsága ellenére mégis bajba kerül, ügyesen kilábal belőle. Kellemes társasági ember, nagyon sok barátja van, de a család mindennél fontosabb. Hosszú, elégedett életet él, amelyben kerüli az összeütközéseket. A NYÁRON születettek szerencsésebbek. Ifjú- és felnőttkora békében telik, öregkorára azonban magányossá és barátságtalanná válhat, rossz döntései miatt.

JELLEM: Árnyalt, összetett, kiismerhetetlen. Ösztönös beállítottságú hangulaterő. Érzékeny, hajlamos a habozásra, kishitűségre, fél az egyensúlyát veszélyeztető túlzásoktól. Viselkedése kiszámíthatatlan, diplomatikus, udvarias, diszkrét, ügyesen forgatja a szavakat, de képes a hirtelen kitörésre is. Zárkózott, gyanakvó, sértődékeny, a kritikát nem viseli el. Okos, művelt, széles az érdeklődési köre, kivételes a memóriája, szellemesen fogalmaz. Erős igazságérzete gyakran vitára készteti, de nem harcias alkat. Törekvő, szívós, makacs. Körültekintő, lelkiismeretes, mindent gondosan eltervez, mert nem szereti a váratlan helyzeteket. Bármely hitatásban helyt tud állni, mert becsületes, megbízható, kötelességtudó és rendkívül tárgyalóképess. Kiváló művészeti és üzleti érzékkel rendelkezik. Szabadidejét hasznosan tölti, szívesen jár szórakozóhelyekre, baráti összejövetelekre, ahol csilloghat, a kölcsönös szeretet lég-

NYÚL

1915. február 14. - 1916. február 2.
1927. február 2. - 1928. január 21.
1939. február 19. - 1940. február 7.
1951. február 6. - 1952. január 25.
1963. január 25. - 1964. február 12.
1975. február 11. - 1976. január 30.
1987. január 29. - 1988. február 16.
1999. február 16. - 2000. február 4.

SORS: Hol a bölcs óvatosság és erény megtestesítője, hol a démonok társa, de senki sem maradhat iránta közömbös. A függőség és vadság, valamint a kényelemszeretet és szabadságvágy finom keveréke. Életelve: NYUGALOM, BÉKE, HARMÓNIA. Arra hivatott, hogy „irgalmas szamaritánusként” segítsen embertárain. Sikere és boldogsága erősen függ a körülötte élőktől, ezért igyekszik biztonságos, állandó, otthonos

MIT VISZEK EL?

Mit viszek el magammal? Semmit.
Ha meghalok, mert meghalok.
Úgy megyek el, ahogy születtem:
mint mezítelen csillagok.

Pőrén, akár a szerelemben,
mikor robbanva ég a test.
És nincs ölelő kar már többé,
mi nem ereszt, mert elereszt.

Minden, ami egyszer is voltam,
s ami lebettem volna még,
semmivé válik ama tűzben,
amiben múlt s jelen elég.

S hogy voltam egyszer én is ember,
nem lesz tanúm: csak a szavak.
Itt hagyom bát az elsőbajtott
és kínban kimondottakat!

Takács Tibor

A költő most megjelent Örök csónak c.
verseskötetéből

TÜRELEM, TISZTELET, TAPINTAT

A cím szavait Ruffy Pétertől, a Magyar Nemzet kiváló publicistájától kölcsönöztem. E fogalmak életének vezérelvét is jelentették, akkor, amikor tiltottak, türtek, esetleg nagykegyesen támogattak. De miért is idéztem e fogalmakat? Elsősorban azért, mert mai világunkat hovatovább a türelmetlenség, a tiszteletlenség és a tapintatlanság jellemzi.

Előre is bocsánatot kérek olvasóimtól, igazán nem akarok tapintatlan lenni, de példaként hadd idézzek fel egy bűzös történetet. Én még otthon és az iskolában azt tanultam, hogy ne tedd azt másokkal, amit magadnak nem kívánsz! Nos, nemrégiben találkoztam egy társaságban egy természetgyógyász hölgygel, aki a legkellemesebb baráti beszélgetés közepette egyszer csak elszenesztette magát, aztán diadalmasan körülnézett, mintha dicséretet várt volna érte. A társaság tagjai tapintatosak voltak, nem szóltak rá. Úgy látszik bennem volt a hiba, mert szóvá tettem a dolgot, mire következett a kioktatás: csak nem fogok egy hamis társadalmi konvenció miatt bélcsavarodást kapni! Hiába próbáltam neki magyarázni, amit én már gyermekkoromban megtanultam, hogy számtalan módja van annak, hogy ne zavarja az ember a többiekkel ezzel a bűzzel. Ki lehet menni az erkélyre, a WC-re és ha nagyon nem akarja magát veszélyeztetni ott elengedi a „galambot”. A természetgyógyász hölgy nagyképűen kinevetett, kioktatott és miközben a szobát belengte az általa eleresztett bűz, elmagyarázta, hogy ő olyan tudományosan táplálkozik, hogy az általa eleresztett „galambnak” nincs is szaga. Nem győzködtem tovább, ennyi butaság, tompaság és tapintatlanság hallatán, inkább hallgattam.

Hasonló történeteket az élet más területeiről is hozhatok. Volt egy ismerősöm, megrögzött, dohányos, ún. láncdohányos. Egyáltalán nem törődött azzal, hogy társaságban nem cigarettázók is vannak. Vágni lehetett a füstöt a szobában. Amikor figyelmeztettem, hogy a nem cigarettázókat zavarja, kioktatott. Ez magánügye, ne szóljak bele, különben is az a legegyszerűbb, ha én is rágyújtok.

E két történetet kiegészíthetjük még azokkal, amelyek szellemi életünket bűdösítik; a funkcionálkül káromkodással, a mocskos lelkek kitergetésével. Nem tudom mit lehetne tenni, hogy ezt a tendenciát megállíthassuk. Talán van rá gyógyszer, mindenki a maga területén próbáljon meg tenni valamit ellene. Mert ha nem tesszük, akkor a Shakespeare-i „Valami bűzlik Dániában” mondást országunkra is alkalmazhatjuk: Valami bűzlik Magyarországon!

Udvarhelyi András

IN MEMORIAM

Elhunyt Gyűrös János, aki a Posta Oktatási Központban az ötvenes években a különböző műszaki tanfolyamok tanfolyamvezetője volt, majd később a Gyáli úti iskolában nyugdíjazásáig szerződéses tanárként működött. 90 évet élt. Temetése május 5-én 18 órakor a Rákoskeresztúri temetőben lesz. Emlékét megőrizzük.

TENISZTAVASZ

Hűsvétől beindul a teniszélet, a tél nyomait eltüntették a kilenc pályáról. Az üzemi bajnokság és a hobbi tenisz mellett újra szerveznek tanfolyamokat gyerekeknek és felnőtteknek. Máris lehet jelentkezni a sporttelepen!

HEGYEK LÁNYA KÉT KERÉKEN

A kerékpárosok az idén sokat hallhatnak magukról annak ellenére, hogy az igazi versenyzéviad még csak ezután veszi kezdetét. A szakosztály új szerzeménye új irányba mutat. Egész pontosan a hegytetőről a völgybe. Boér Júlia a diadal Mountainbike Egyesületől igazolt a postásokhoz, talán mondani sem kell, érzelmi alapon. (A pénz nem számít, mert ha számítana, biztos máshova ment volna.) A 20 éves hölgyet az ifjúság merészsege jellemzi, hiszen a downhill szakág hallatán a sok elszánt férfi kerekese tekintete is elkomorult. Júlia ugyanis a hegyről lezúdulás művészetét gyakorolja. A jelek szerint a klubnál még jó ideig egyedül...

EGY IDE, EGY ODA

Női kézilabdacsapatunk a márciusban kezdődött tavaszi szezon rajtját a papírfornának megfelelő eredményekkel vette. A Csurgó ellen hazai környezetben 42:11-re nyertek, majd a tavaly kiesett, és az idén az első osztályba visszajutásra esélyes Szekszárdtól, idegenben, 33:24-re kikaptak.

PINGPONG-EMANCIPÁCIÓ

Azt a két évtizednyi előnyt, amit a postás hölgyek már a szakosztály megalakítása terén adtak a férfiaknak, mintha tisztes követési távolságként fogták volna föl, eredményességben nem törtek soha magasabbra a teremts koronáinál.

Iglói Józsefné, a PMSE szakmai mindenese örömmel újságolja: - Nem lehet szó nélkül elmenni az asztaliteniszszőrők mind eredményesebb munkája mellett, megkezdtek a felzárkózást a férfiak mellé. 1963 óta, amikor az Óbudai Postás SE női csapata megnyerte a másodosztályú bajnokságot, s az NB I-be felkerült szakosztályt átvette a zuglói „nagy testvér”, ilyen jó évet még nem zártak; s az idej is remekül kezdődött. Nem tudom, volt-e már példa arra, hogy az egyéni országos bajnokságon minden versenyszámban legyen érmes helyezesünk, mindenestre most nagyon kiegyensúlyozott szerepléssel örvendeztetett meg bennünket szinte valamennyi sportolónk.

Vegyük csak sorra. *Férfi egyes:* Németh Károly vagy három éve nem tudott nyerni Hárcai Zsolt ellen. A mumus-korszaknak vége lett, Karsci túltette magát a nyomasztó emlékeken, és felszabadult játékkal győzött a döntőben. *Férfi páros:* Ha lehetne fokozni a felszabadultságot, akkor erre a fináléra azt is mondhatnánk, hátradőlve nézheték a postás színek hívei, hiszen házidöntőt vívtak a mieink. Ők belülről korántsem élhették meg ilyen nyugodtan, elvégre nem kizárólag a klub sikeréért

küzd egy vérbeli sportoló, hanem a maga dicsőségéért is. Hogy tényleg vére ment, azt leginkább a meccs koreográfiája bizonyítja. A fiatalok, Bátorfi Zoltán és Gerold Gábor, meccslabdáról vesztek az „öreg-gek”, Németh Károly és Varga Sándor ellen.

Női egyes: A fiatal Molnár Zita bronzérmet harcolt ki a Statisztika csarnokában, csak két hazai pályán játszó válogatott vetélytársa végzett előtte. *Női páros:* Zita, Braun Évával az oldalán döntőbe jutott, ismét csak a Statisztika ászai állíthatták meg őket. *Vegyes páros:* A Németh-Braun duó is fölkapaszkodott a dobogó alsó fokára, így nem maradt egyetlen lyukas száma sem a Postás-Matáv SE gárdájának.

- A csapatbajokságban is biztosra vehetjük az érme-eket, csak a színük kérdéses - bizakodik Iglóiné. - Egyébként a válogatottban is remekeltek a játékosaink. A férfiak *Szuper Ligájában*, azaz a legmagasabb európai osztályban, a bentmaradásért vívott párviadalt *Hollandia* ellen idehaza négy-háromra, idegenben - igaz, a házigazdák tartalékosan álltak ki - négy-nulla nyerték a magyarok, Temes Péter irányításával.

További jó hírekről is értesülhettünk. Az utánpótlás immáron nem csak a fiúknál mutat szép jövőt, de a lányok is helyt álltak a hazai versenyeken. A serdülő *Top 12-n* Kerek Alexandra a második, Mátrai Alexandra (aki egyébként sportcsaládból származik, a hatvanas évek kiváló ferencvárosi futballistájának az unokája) az ötödik helyen végzett. Az ifjúságiak hasonló tornáján Kerek - tehát a nála idősebbek között - hetedik, Ackermann Erika nyolcadik lett a rangsorban. Utóbbi egyébként tavaly nyáron a korosztályos Európa-bajnokságon is szerepelt.

Intő jelekből tehát nincs hiány. Ha a férfiak meg akarják tartani hegemoniájukat a Róna utcai asztalitenisz-barlangban, az eddigieknél is magasabbra kell helyezniük a mércét. Mert ha a nők egyszer valamit a fejükbe vesznek...

VIZSGÁZTAK A BÍRÁK

Nemzetközi minősítést adó bírói tanfolyam végén sikeres vizsgát tett egyesületünk két edzőnője, Fenyvesiné Fedor Ágnes és Kiss Zoltáné. A magyarországi kurzust Benke Attiláné, mint az Európai Torna Szövetség technikai bizottságának elnöke szervezte és felügyelte.

KITÜNTETÉSEK

Benke Attiláné a magyar női tornasportért végzett több évtizedes munkásságáért Kemény Ferenc-díjjal tüntette ki az Országos Testnevelési és Sporthivatal. A Postás-Matáv SE szakosztályvezetője versenyzőként, edzőként, valamint nemzetközi bírói és sportdiplomáciai tisztségeiben is maradandó eredményeket szerzett. A kitüntetést Kunce Gábor belügyminiszter adta át.

A Sportegyesületek Országos szövetsége Botkán Jánosnak, a Postás-Matáv SE ügyvezető elnökének a SOSZ Emlékérem adományozta, elismerve a versenysport és a szövetség érdekében végzett tevékenységét. Mindkettőjüknek szívből gratulálunk!

Szabó Jenő

Ami hasznos, lehet szép is...

POSTÁN A KÁRTYATARTÓ

Április közepétől hat hónap kísérleti időtartammal a Magyar Posta Rt. új termék árusítását kezdi meg az ország ötvenhat nagy forgalmú hivatalában, az alábbiak szerint:

Budapest-vidéki Igazgatóság	18 posta,
Debreceni Igazgatóság	19 posta,
Szegedi Igazgatóság	19 posta.

A termék szabatos megnevezése „kártyatartó (telefonkártya védőborító)”, ám a húsz féle, színes képpel ellátott kartontok bármilyen más, azonos méretű kártya befogadására alkalmas, de akár összehajtott papírpénzt is tehetünk bele.

A magánvállalkozásként működő Hungarotantus készíti a kártyatartókat, fogyasztói ára (ÁFÁ-val) 25 Ft darabonként.

Verrasztó Gábor

APRÓHIRDETÉS

A kerítő türelmetlen, gondolkodik, végül azt mondja: - Ajánlok én neked egy okos nőt, aki nagydoktorit is szerzett.

A másik fanyalgó: - Okosnak itt vagyok én.

- Hát akkor milyen nőt akarsz? - vesztü türelmét a kerítő.

- Tisztességeset - vágja rá az ügyfél.

Nos, én is tisztességes nő ismeretséget keresem, aki 40-45 év körüli, lehetőleg felsőfokú végzettségű, gyermektelen, jól szituált, 160 cm körüli, 50-55 kg, karcsú, és aki nem akar mindenáron egyenrangú lenni.

Én 50 körüli, felsőfokú végzettségű, jól szituált, rendezett anyagi körülmények között élő, 173 cm magas, 73 kg-os, öszülő, de reménykedő férfi vagyok.

Válaszokat az alábbi jelígre kérem: „Öregszem, de azért töreksem, én vagyok az öreg Sam.”

Az Irányi utcai Postaforgalmi Szakközépiskola 1977. évben végzett IV/C osztály Fedor Gyuláné osztályfőnökletével 20 éves érrettségitalálkozót szervez.

Kérem az osztálytársak jelentkezését Burger Jánosné Bata Katalin 2251 Tápiószecső, Kátai út 36.

KERESZTREJTVÉNY

Kassák Lajos (1887-1967): Mesteremberek

...Új színeket keverünk s a tenger alá új kábeleket húzunk / és megejtjük az érett, pártalan asszonyokat, hogy új fajtát / dajkáljon a föld s örüljenek az új költők, akik az idők új arcát éneklék előttünk:

VÍZSZINTES: 1. A vers folytatása. 3. A folytatás második része. 8. Árkus. 9. A Pál utcaiak vezére (János). 10. Ábécének kezdete. 11. Főzőedény. 13. Az FTC edzője (Zoltán). 15. Ezra Mannon fia. 17. Dánia része! 18. A nikkal vegyjele. 19. Bútor része is lehet. 22. Zöldes színárnyalat. 24. Fiatal színművész (Zénó). 26. Errefele! 27. 476 előtti időből származó. 29. Az első amerikai milliomos család. 31. Kettőzve: Émile Zola hősnője. 33. Fekete fülű fehér; film. 35. Szándékozik. 36. Római 51-es. 37. Az arany vegyjele. 39. Nyílt, nyitott, angolul. 41., az eszkimó; Flaherty-film. 44. Tovahajít. 45. Elme. 46. Brazil szövetségi állam. 48. Tiltószó.

FÜGGŐLEGES: 1. Pityereg. 2. Kedvelt sajtómárka. 3. Vízben tisztít. 4. Mótívum. 5. Maró anyag. 6. Nemesfémmezték. 7. Ollóval kettészeli. 11. A vers folytatásának harmadik, befejező része. 12. A bizmut vegyjele. 14. Juttat. 16. Nem is fölé. 20. ... Triznyák; mesehős. 21. Hegedűs, olimpiai bajnok birkózó. 23. Előtagként hegyet jelent. 24. Kiütés jele. 25. Pénz jogtalan követelése; revolverezés. 28. Rakpart, németül. 30. Az Etna centruma! 32. Popzenei stílus. 34. Olasz szobrász (Giacomo). 36. Olasz filmrendező (Sergio). 38. Azonos betűk. 40. Üres pad! 42. Apostilb, rövidítve. 43. A kálium és a proaktínium vegyjele. 44. Paprikának is van. 47. USA-beli hírugynökség.

Bilek István

A CÁR FUTÁRJAI

Kaszarov szuper-klasszikus stílusban oktatta ki a lináreszi verseny utolsó fordulójában főriválisát Kramnyikot a steinitzi-tarraschi világképről; amennyiben két futó majd mindig jobb - két huszárnál. Még pontosabban: hogy az elefántok értékesebbek lehetnek a lovaknál - ha az orosz terminológiát vesszük irányadónak.

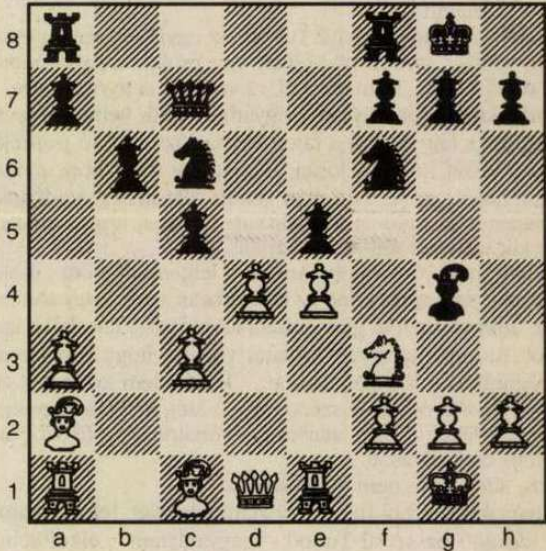
(Szlón= Elefánt =Futár)

A Sakkcár ez idő szerint alighanem verhetetlen s fogadkozása, hogy kétezerig félkézzel is megtartja jogarját - elfogadhatónak tűnik. Epizód-vereségétől eltekintve káprázatos stratégiai-taktikai teljesítményeket mutatott föl Lináreszben, s győzelmei régi alkotókédvére emlékeztették a sakk rajongóit.

Most aztán kíváncsian várhatjuk a hatodik Kaszarov-Karpov meccset - ha meglesz valóban -, amely eldöntheti majd az orosz sakkcári címet - az évszázad befejeződését megkoronázandó.

FIDE és reformsakk?? Fischer??
Komputer-korszak??
Hát, majd meglátjuk, mi lesz...
Kaszarov,G (2795) - Kramnyik,V (2740) [E47]
Linares ESP (11), 1997
Nimzóindiai védelem
1.d4 Hf6 2.c4 e6 3.Hc3 Fb4 4.e3 0-0 5.Fd3 c5 6.Hf3 d5 7.0-0 Hc6 8.a3 Fxc3
9.bxc3 dxc4 10.Fxc4 Vc7 11.Fa2 b6

Megnyitási baklövés? -vagy talán újítás? Korcsnoj ajánlata 11. - e5!2.h3 b6! Sikeres volt Horgenben(1994) Gelfand ellen: 13.Vc2?! e4 14.Hg5 Fa6 15.Bd1 Ba8 16.f3 Fd3 17.Vf2 h6 lépések után. Kaszarov most azonnal megindul a középén...
12.Be1 e5 13.e4 Fg4 14.dxc5

...és rögzíti a gyalogállást, mely a két futónak kedvez majd a közép- és végjátékban.

14. - bxc5 15.h3 Bad8 16.Ve2 Fxf3 17.Vxf3 Bd6 18.Fg5 h6 19.Fh4 Bfd8 20.Bab1 He7 21.Fc4 Hc8 22.Fg3 Hb6 23.Fb5 Be6 24.a4 c4 25.Ve2 Bd3 26.a5 Hc8 27.Bb4 Bxc3 28.Bxc4 Bxc4 29.Vxc4
Az utazás célja most már nyilvánvaló s a Szigorú Kalauz, Kaszarov (úgy működik, mint Karpov korábban) Kramnyik helyjegye után érdeklődik, akinek komfortérzését rontja, hogy az első díj irányának háttal ült a vonatra. A Nimzóindiai-menetrendje - szemlátomást - nem vált be.

29. - Vb8 30.Vc5 Hd6 31.Fd3 Hd7 32.Va3 Hf8 33.Bb1 Vc7 34.Bc1 Vd8
35.a6 Hg6 36.Vc5 Be7 37.f3 He8 38.Ff1 Bc7 39.Ve3 Bd7 40.Kh2 Be7 41.Bc6
Kh7 42.Vc1 Hc7 43.Vc3 Vd7 44.Bc5 Vd6 45.Ff2 He6 46.Bd5 Vb8 47.Bb5 Vd6
48.Bb7!

A szorítás egyre erősödik. Kramnyik oxigén-hiánya aggasztó. Hd4 49.Vb4 Vf6 50.Vc5 Hc6 51.Fe3 Be6 52.Fc4 Be7 53.Fd5 Hd4 ...s a vég... igen közeli

54.Bxa7 Bxa7 55.Vxa7 He7 56.Fc4 h5 57.Vc5 1-0
Tökéletes technika: Capablanca és Karpov szintjén. Kaszarov siker-éhsége csillapíthatatlan...

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postás Szakszervezet lapja
Szerkesztőség: 1146 Budapest, Cházár András u. 13.
Felelős szerkesztő: Udvarhelyi András
Helyettes szerkesztő: Fodor Zsolt Barnabás
Telefon: 343-8777

Kiadja a Postás Szakszervezet
1146 Budapest, Cházár András u. 13.
Levélcím: 1406 Budapest, Postafiók 14.
Felelős kiadó: Mundruczó Kornél elnök
Előfizetési díj egy évre 120 forint

97-0582. Szikra Lapnyomda Rt., Budapest
Felelős vezető: Lendvai Lászlóné mb. vezérigazgató
ISSN 0866-1766

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA

KÜLÖNSZÁM • 1997. ÁPRILIS

VÁLASZTÁS '97

• Mi a helyzet a fennmaradó hat taggal?

A Magyar Posta Vállalat átalakulásával (1993. december 31.) három utódtársaság – köztük a százszázalékos állami tulajdonú Magyar Posta Részvénytársaság – jött létre. A Gt. szabályainak megfelelően az egyszemélyes részvénytársaságnál a közgyűlés jogait az alapító gyakorolja, így a hat felügyelő bizottsági tagot a miniszter delegálta. A minisztérium apparátusából két személy (dr. Tóth Judit és Lévy Örs) vesz részt az FB munkájában, a többiek civil szakértők. Ez utóbbi körből, egyéb elfoglaltságuk miatt két fő tisztségéről lemondott, így jelenleg az FB hét tagból áll.

• Térjünk át a közelgő választásokra!

Az előbb említett törvény alapján a szakszervezettel közösen elkészítettük a választási szabályzatot, ezt a miniszter úr jóváhagyta. A szabályzat a következőképpen rendelkezik: a társaság kilenc fős jelölőbizottságot hoz létre, demokratikus elvek alapján. Három főt a munkáltató, három a Központi Üzemi Tanács, három a szakszervezetek delegál. A jelölőbizottság egy maximum 10 fős álló jelölt listát készít, esetünkben a munkáltató, a Postás Szakszervezet és a KÜT 3-3 főt jelölt, míg 1 jelöltet a Postások Független Érdekvédelmi Szövetsége állított.

• Milyen elvek alapján történik a felügyelőbizottsági tagjelöltek kiválasztása?

Olyan embereket kerestünk, akik kellő felkészültséggel rendelkeznek ehhez a felelősségteljes feladathoz; tudják, hogy a Posta milyen feladatokat végez és melyek a céggel szembeni elvárások. Ismerjük a jelöltek szakmai múltját, emberi megbízhatóságukat, egy szóval a jelöltek között nincsenek outsiders. A jelölőbizottság tagjai természetesen nem kerülhetnek a jelöltlistára.

• A felügyelőbizottságba delegált három személy nevével azonban már nem a jelölőbizottság dönt.

Ez így igaz, az FB tagok személyéről a választási körzetek által delegált küldöttek döntenek. Egy választási körzetben – nyílt szavazással – 500 fő szavaz, tehát mintegy 80 küldött dönt az FB tagok személyéről.

• A küldöttek milyen javadalmazásban részesülnek?

Semmilyenben, ez társadalmi munka. Csak a megválasztott felügyelő bizottsági tagokat illeti meg a megbízásért illetmény.

• Adott tehát tíz felügyelőbizottsági tagjelölt, akik különszámunkban bemutatkoznak. Milyen propagandaal győzik meg a küldötteket, hogy rájuk szavazzanak?

A propaganda abból áll, hogy a tízes listát a Postás Dolgozó és a Postaügyi Értesítő is közzéteszi. Választási programokról igazából nem beszélhetünk, ez bizalmi választás. Olyan tagjelölteket kerestünk, akik a lehető legjobbban képviselik a dolgozók érdekeit. Sok mindenre tudnak következtetni a küldöttek a jelöltek eddigi életútjából, tevékenységéből, és akit a legmértékesebben ítélnék, annak megelégedezik bizalmukkal. Hiszem, hogy a körülbelül nyolcvan küldöttnek megvan

Május 29-én megújul a Magyar Posta Rt. felügyelő bizottsága. A kilencfős testület három tagjának mandátuma jár le a napokban. A helyükre új tagokat kell állítani, vagy ha úgy alakul a voksolás eredménye, őket kell újraválasztani. Mintegy negyvenezer postai alkalmazott dönti el a három hely sorsát. Am mindez nem ennyire egyszerű. A választási rendszer felépítéséről, a tagdelegálás lebonyolításáról DR. SZABÓ GYÖRGYÖT, a Magyar Posta Rt. jogi osztályvezetőjét, a jelölőbizottság elnökét kérdeztük.

A gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvény rendelkezései értelmében a Posta Rt.-nél kötelező a felügyelő bizottság létrehozása, és ugyancsak kogens szabály, hogy az FB tagok egyharmadát a dolgozók saját maguk közül választják. A Magyar Posta Rt. alapító okirata szerint a felügyelő bizottságunk kilencfős, tehát ebből hármat a dolgozók választanak meg.

a képessége a felelősségteljes szavazásra. A küldöttek egyébként a jelölőbizottság által felállított tízes listán túl további jelölteket delegálhatnak, ám ehhez szükséges a jelölt elfogadó nyilatkozata, tehát, hogy megválasztása esetén vállalja a feladatot. Ha ez megtörténik, a küldöttek szótöbbséggel döntenek arról, hogy az illetőt felveszik-e a jelöltlistára.

• Ha mindez megtörtént, a küldöttek az urnákhoz járulnak.

A küldöttgyűlés titkos szavazással három főt juttat a felügyelő bizottságba. A szavazatokat egy kifejezetten erre a célra kijelölt szavazatszámoló bizottság összeíti. Amennyiben a legtöbb szavazatot elérő jelöltek között szavazategyenlőség alakul ki, úgy kizárólag az érintettek vonatkozásában újabb szavazásra kerül sor. A megválasztott FB tagok mandátuma a harmadik üzleti évet lezáró mérleg elfogadásáig szól.

• Mi a feladata és milyen jogosítványokkal bír a felügyelő bizottság?

Az FB a Magyar Posta Rt. ellenőrző testülete. Ellenőrzi a társaság ügyvezetését, ennek keretében a vezető tisztségviselőktől és a társaság vezető állású dolgozóitól bármilyen jellegű jelentést, felvilágosítást kér-

het, megvizsgálhatja a társaság könyveit és iratait. Adott esetben külső szakértő közreműködését is igénybe veheti. Kötelező a bizottságnak megvizsgálnia az alapító értekezlet elé terjesztett fontosabb jelentéseket, a mérleget és a vagyonkimutatást. A vizsgálat eredményét az FB elnöke ismerteti, amíg ezt nem tette meg, nem hozható alapítói határozat. A felügyelő bizottság elnöke jelenleg Lakatos József, a Pénzügyminisztérium főosztályvezetője.

• Hogyan értékeli a felügyelőbizottság elmúlt három éves munkáját?

Nem tisztem értékelnem a Felügyelő Bizottság tevékenységét, de úgy vélem, hogy feladatukat jól látják el. Saját ügyrendjük szerint működnek, az előbb említett kötelezettségeken túlmenően is sok anyagot tárgyalnak és hasznos észrevételeikkel kifejezetten segítik a Posta Rt. munkáját. Ez természetesen a dolgozók által választott tagokra is igaz, Gyimesiné dr. Etsedy Sarolta, Mundruczó Kornél és Pinczés Jánosné munkája ellen soha senki nem emelt kifogást. Bízom abban, hogy a megújult FB az ezredfordulóig hasonló színvonalon látja el tevékenységét.

Kemény Gábor

A MAGYAR POSTA RT. FELÜGYELŐBIZOTTSÁGÁNAK JELÖLTJEI:

Szakszervezet részéről: Mundruczó Kornél, dr. Köröstyös Jánosné, Maróti László.

Központi Üzemi Tanács részéről: Konrád Ervin, Pinczés Jánosné, dr. Horváth Sándor.

Munkáltató részéről: Gyimesiné dr. Etsedy Sarolta, dr. Jámorné Stübenvoll Erzsébet, Képes András.

Alternatív szervezetek jelöltje: Halász Tibor (PFÉSZ).

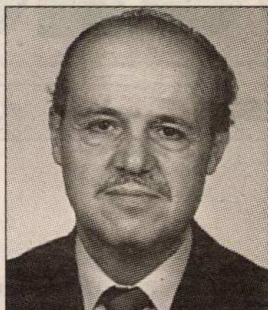
GYIMESINÉ
DR. ETSÉDY SAROLTA

1944. május 4-én születtem Szegeden. Az általános iskola elvégzése után a Közgazdasági Technikum Ipari Tagozatán folytattam középiskolai tanulmányaimat és tettem érettségi vizsgát 1962-ben.

A Közgazdaságtudományi Egyetem Pénzügyi szakán 1969-ben végeztem, majd 1985-ben komplex szervezés vezetés szakon szakközgazdász diplomát, ezt követően közgazdaságtudományi doktori címet szereztem.

Az érettségi vizsga után 1962. július 25-én, a Szegedi Víz- és Csatornamű Vállalatnál helyezkedtem el. Itt könyvelőként kezdtem, majd 1967-től beruházási előadói, 1968-tól számviteli-, majd üzemszervezési osztályvezetői beosztásban dolgoztam. 1971. július 1-jével kerültem a Szegedi Városgazdálkodási Vállalathoz szervezési osztályvezetői beosztásban, ezt követően közgazdasági osztályvezetőként, 1979. júliustól pedig főkönyvelőként dolgoztam.

1980. június 25-én a Szegedi Postaigazgatósághoz kerültem, gazdasági igazgatóhelyettesi beosztásba. 1987. december 1-jén a Szegedi Postaigazgatóság igazgatói munkakörére kaptam kinevezést. A posta és a távközlés 1990. január 1-jével történt szétválása óta is ugyanebben a munkakörben dolgozom.

HALÁSZ TIBOR

1937. május 27. Postai szolgálat kezdete: 1955. július 4. 1955–1964.: Budapest 62. és Budapest 72. postahivatalokban felvevő, rovatoló, belföldi és külföldi irányító, kiosztó-leszámoló. 1964–1966: Felsőfokú Postaforgalmi tanfolyam. 1966–1967: Oktatótisztí tanfolyam. 1966–1971: Budapest Postaigazgatóság területi oktatótiszt. 1971–1976: Budapest Postaigazgatóság oktatási előadó. 1977–1989: Budapest Postaigazgatóság oktatási csoportvezető. 1989–1993: Posta és Bankforgalmi Szakközépiskola szakmai igazgatóhelyettes. 1994–1996: Budapest Postaigazgatóság forgalmi igazgatóhelyettes. 1977: Budapest Postaigazgatóság hálózatüzemeltetési igazgatóhelyettes.

Oktatási tevékenység:

Oktattam alsó fokú (kezelői), középfokú (segédtisztí), tisztí, oktatótisztí, kézbesítő szakmunkás, vezetőképző postai tanfolyamokon. Tanítottam a Postaforgalmi Szakközépiskola nappali és levelező tagozatain 1971–1994 között. Résztvettem a Széchenyi István Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola államvizsga bizottságában: 1987–1995 között. szakmai érrettségi elnöki tevékenységet végeztem a Postaforgalmi Szakközépiskolában 1994–1996 között. Országos hatáskörű szakfelügyelői-szaktanácsadói megbízást láttam el 1983–1989 között.

Egyéb tevékenység:

Főiskolai diplomamunkák konzulensi és opponensi tevékenysége. Több tankönyv, szakmai jegyzet szerzői, lektori feladatainak ellátása.

Szakmai és vezetőképző tanfolyamokra készítettem diasorozatokat, videofilmek lektorálását végeztem, írásaim postai szaklapokban jelentek meg.

Nyugdíjazásom várható időpontja: 1998. július 1.

DR. HORVÁTH SÁNDOR

1958. január 21-én születtem Pácán, Zala megyében. Nős vagyok, feleségem szintén a Pécsi Postaigazgatóságon dolgozik. Egy 10 éves fiam és egy 6 éves lányom van. Pécssett lakunk, családi házban.

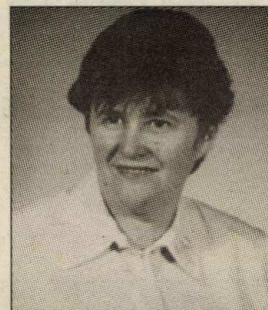
A vasvári Balog Ádám Postaforgalmi Szakközépiskola elvégzése után 1976-ban kerültem a postára.

Első munkakörömben rendszeres helyettesként dolgoztam.

Egy évi munka után jelentkeztem a Győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola Postaüzemi szakára. Itt nappali tagozaton 1980-ban szereztem postaüzemmérnöki diplomát „jeles” minősítéssel. Az államvizsgát követően a pécsi 1. sz. postán dolgoztam különféle forgalmi munkakörökben.

A sorkatonai szolgálat letöltése után 1982-ben kerültem a Pécsi Postaigazgatóság Postaforgalmi ellenőrzési osztályára. Kezdetben hírlap, majd területi biztosként tevékenykedtem. Ugyanitt 1985-től megbíztak a hírlap- és távközlési biztos csoport vezetői feladatainak ellátásával. 1990-ben helyeztek át az akkori munkaügyi osztályra munkaerő és bérigazgatási csoportvezetőnek.

1992. augusztus 1-jétől kaptam megbízást a munkagazdasági osztály osztályvezetői feladatainak ellátására. A munkaköri elnevezés változását figyelmen kívül hagyva (emberi erőforrás-gazdálkodási osztály) jelenleg is e munkakörben dolgozom. Időközben munka mellett levelező tagozatom elvégeztem a Janus Pannonius Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karát, ahol „Cum laude” minősítéssel 1992-ben szereztem jogász diplomát. Közvetlen szakmai feladataim mellett évek óta részt veszek a PSZE tevékenységében, illetve megalakulásától kezdve a Postás Nyugdíjpénztár szervezésével, működtetésével kapcsolatos munkákban.

JÁMBORNÉ STUBENVOLL ERZSÉBET

Általános iskolai tanulmányaim után a Soproni Széchenyi Gimnázium és Szakközépiskola postaforgalmi osztályába nyertem felvételt, ahol az érettség mellett postai szakképzettséget szereztem. Ezt követően rendszeres helyettesként dolgoztam a Soproni Postaigazgatóság területén.

Egyetemi tanulmányaimat a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem kihelyezett nappali tagozatán, Pécssett folytattam.

Diplomám megszerzését követően 1976. szeptember 15-én a Soproni Postaigazgatóság belső ellenőrzési osztályán kezdtem dolgozni, gazdasági elemzőként. 1979 szeptemberében a tervgazdasági osztályra tervelőadói munkakörbe helyeztek át, ugyanitt 1981-ben a tervgazdasági csoport vezetői teendőivel bíztak meg, amit 1989. december 31-ig, a jogelőd Magyar Posta szétválásig végeztem.

1990. január 1-től a Soproni Postaigazgatóság gazdasági igazgatóhelyetteseként végzem munkámat.

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA

KÜLÖNSZÁM • 1997. ÁPRILIS

VÁLASZTÁS '97

• Mi a helyzet a fennmaradót hat taggal?

A Magyar Posta Vállalat átalakulásával (1993. december 31.) három utódársaság – köztük a százszázalékos állami tulajdonú Magyar Posta Részvénytársaság – jött létre. A Gt. szabályainak megfelelően az egyszemélyes részvénytársaságnál a közgyűlés jogait az alapító gyakorolja, így a hat felügyelő bizottsági tagot a miniszter delegálta. A minisztérium apparátusából két személy (dr. Tóth Judit és Lévy Örs) vesz részt az FB munkájában, a többiek civil szakértők. Ez utóbbi körből, egyéb elfoglaltságuk miatt két fő tisztségéről lemondott, így jelenleg az FB hét tagból áll.

• Térjünk át a közelgő választásokra!

Az előbb említett törvény alapján a szakszervezettel közösen elkészítettük a választási szabályzatot, ezt a miniszter úr jóváhagyta. A szabályzat a következőképpen rendelkezik: a társaság kilenc fős jelölőbizottságot hoz létre, demokratikus elvek alapján. Három főt a munkáltató, hármat a Központi Üzemi Tanács, hármat a szakszervezetek delegál. A jelölőbizottság egy maximum 10 fős jelölt listát készít, esetünkben a munkáltató, a Postás Szakszervezet és a KÜT 3-3 főt jelölt, míg 1 jelöltet a Postások Független Érdekvédelmi Szövetsége állított.

• Milyen elvek alapján történik a felügyelőbizottsági tagjelöltek kiválasztása?

Olyan embereket kerestünk, akik kellő felkészültséggel rendelkeznek ehhez a felelősségteljes feladathoz; tudják, hogy a Posta milyen feladatokat végez és melyek a céggel szembeni elvárások. Ismerjük a jelöltek szakmai múltját, emberi megbízhatóságukat, egy szóval a jelöltek között nincsenek outsiders. A jelölőbizottság tagjai természetesen nem kerülhetnek a jelöltlistára.

• A felügyelőbizottságba delegált három személy nevéről azonban már nem a jelölőbizottság dönt.

Ez így igaz, az FB tagok személyéről a választási körzetek által delegált küldöttek döntenek. Egy választási körzetben – nyílt szavazással – 500 fő szavaz, tehát mintegy 80 küldött dönt az FB tagok személyéről.

• A küldöttek milyen javadalmazásban részesülnek?

Semmilyenben, ez társadalmi munka. Csak a megválasztott felügyelő bizottsági tagokat illeti meg a megbízásért illetmény.

• Adott tehát tíz felügyelőbizottsági tagjelölt, akik különszámunkban bemutatkoznak. Milyen propagandával győzik meg a küldötteket, hogy rájuk szavazzanak?

A propaganda abból áll, hogy a tízes listát a Postás Dolgozó és a Postaügyi Értesítő is közzéteszi. Választási programokról igazából nem beszélhetünk, ez bizalmi választás. Olyan tagjelölteket keresünk, akik a lehető legjobban képviselik a dolgozók érdekeit. Sok mindenre tudnak következtetni a küldöttek a jelöltek eddigi életútjából, tevékenységéből, és akit a legmértékesebben ítélnék, annak megelégedezik bizalmuk. Hiszem, hogy a körülbelül nyolcvan küldöttnak megvan

Május 29-én megújul a Magyar Posta Rt. felügyelő bizottsága. A kilencfős testület három tagjának mandátuma jár le a napokban. A helyükre új tagokat kell állítani, vagy ha úgy alakul a voksolás eredménye, őket kell újraválasztani. Mintegy negyvenezer postai alkalmazott dönti el a három hely sorsát. Ám mindez nem ennyire egyszerű. A választási rendszer felépítéséről, a tagdelegálás lebonyolításáról DR. SZABÓ GYÖRGYÖT, a Magyar Posta Rt. jogi osztályvezetőjét, a jelölőbizottság elnökét kérdeztük.

A gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvény rendelkezései értelmében a Posta Rt.-nél kötelező a felügyelő bizottság létrehozása, és ugyancsak kogens szabály, hogy az FB tagok egyharmadát a dolgozók saját maguk közül választják. A Magyar Posta Rt. alapító okirata szerint a felügyelő bizottságunk kilencfős, tehát ebből hármat a dolgozók választanak meg.

a képessége a felelősségteljes szavazásra. A küldöttek egyébként a jelölőbizottság által felállított tízes listán túl további jelölteket delegálhatnak, ám ehhez szükséges a jelölt elfogadó nyilatkozata, tehát, hogy megválasztása esetén vállalja a feladatot. Ha ez megtörtént, a küldöttek szótöbbséggel döntenek arról, hogy az illetőt felveszik-e a jelöltlistára.

• Ha mindez megtörtént, a küldöttek az urnákhoz járulnak.

A küldöttgyűlés titkos szavazással három főt juttat a felügyelő bizottságba. A szavazatokat egy kifejezetten erre a célra kijelölt szavazatszámláló bizottság összesíti. Amennyiben a legtöbb szavazatot elérő jelöltek között szavazategyenlőség alakul ki, úgy kizárólag az érintettek vonatkozásában újabb szavazásra kerül sor. A megválasztott FB tagok mandátuma a harmadik üzleti évet lezáró mérleg elfogadásáig szól.

• Mi a feladata és milyen jogosítványokkal bír a felügyelő bizottság?

Az FB a Magyar Posta Rt. ellenőrző testülete. Ellenőrzi a társaság ügyvezetését, ennek keretében a vezető tisztségviselőktől és a társaság vezető állású dolgozóitól bármilyen jellegű jelentést, felvilágosítást kér-

het, megvizsgálhatja a társaság könyveit és iratait. Adott esetben külső szakértő közreműködését is igénybe veheti. Kötelező a bizottságnak megvizsgálnia az alapító értekezlet elé terjesztett fontosabb jelentéseket, a mérleget és a vagyonkimutatást. A vizsgálat eredményét az FB elnöke ismerteti, amíg ezt nem tette meg, nem hozható alapítói határozat. A felügyelő bizottság elnöke jelenleg Lakatos József, a Pénzügyminisztérium főosztályvezetője.

• Hogyan értékel a felügyelőbizottság elmúlt három éves munkáját?

Nem tisztem értékelni a Felügyelő Bizottság tevékenységét, de úgy vélem, hogy feladatukat jól látják el. Saját ügyrendjük szerint működnek, az előbb említett kötelezettségeken túlmenően is sok anyagot tárgyalnak és hasznos észrevételeikkel kifejezetten segítik a Posta Rt. munkáját. Ez természetesen a dolgozók által választott tagokra is igaz. Gyimesiné dr. Etsedy Sarolta, Mundruczó Kornél és Pinczés Jánosné munkája ellen soha senki nem emelt kifogást. Bízom abban, hogy a megújult FB az ezredfordulói hasonló színvonalon látja el tevékenységét.

Kemény Gábor

A MAGYAR POSTA RT. FELÜGYELŐBIZOTSÁGÁNAK JELÖLTJEI:

Szakszervezet részéről: Mundruczó Kornél, dr. Köröstyös Jánosné, Maróti László.

Központi Üzemi Tanács részéről: Konrád Ervin, Pinczés Jánosné, dr. Horváth Sándor.

Munkáltató részéről: Gyimesiné dr. Etsedy Sarolta, dr. Jámorné Stubenvoll Erzsébet, Képes András.

Alternatív szervezetek jelöltje: Halász Tibor (PFÉSZ).

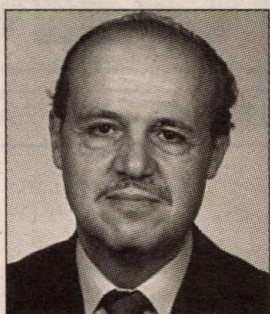
GYIMESINÉ
DR. ETSÉDY SAROLTA

1944. május 4-én születtem Szegeden. Az általános iskola elvégzése után a Közgazdasági Technikum Ipari Tagozatán folytattam középiskolai tanulmányaimat és tettem érettségi vizsgát 1962-ben.

A Közgazdaságtudományi Egyetem Pénzügyi szakán 1969-ben végeztem, majd 1985-ben komplex szervezés vezetés szakon szakközgazdász diplomát, ezt követően közgazdaságtudományi doktori címet szereztem.

Az érettségi vizsga után 1962. július 25-én, a Szegedi Víz- és Csatornamű Vállalatnál helyezkedtem el. Itt könyvelőként kezdtem, majd 1967-től beruházási előadó, 1968-tól számviteli-, majd üzemgazdasági osztályvezetői beosztásban dolgoztam. 1971. július 1-jével kerültem a Szegedi Városgazdálkodási Vállalathoz szervezési osztályvezetői beosztásban, ezt követően közgazdasági osztályvezetőként, 1979. júliustól pedig főkönyvelőként dolgoztam.

1980. június 25-én a Szegedi Postaigazgatósághoz kerültem, gazdasági igazgatóhelyettesi beosztásba. 1987. december 1-jén a Szegedi Postaigazgatóság igazgatói munkakörére kaptam kinevezést. A posta és a távközlés 1990. január 1-jével történt szétválása óta is ugyanebben a munkakörben dolgozom.

HALÁSZ TIBOR

1937. május 27. Postai szolgálat kezdete: 1955. július 4. 1955–1964.: Budapest 62. és Budapest 72. postahivatalokban felvevő, rovatoló, belföldi és külföldi irányító, kiosztó-lelészámoló. 1964–1966: Felsőfokú Postaforgalmi tanfolyam. 1966–1967: Oktatótiszt tanfolyam. 1966–1971: Budapest Postaigazgatóság területi oktatótiszt. 1971–1976: Budapest Postaigazgatóság oktatási előadó. 1977–1989: Budapest Postaigazgatóság oktatási csoportvezető. 1989–1993: Posta és Bankforgalmi Szakközépiskola szakmai igazgatóhelyettes. 1994–1996: Budapest Postaigazgatóság forgalmi igazgatóhelyettes. 1977: Budapest Postaigazgatóság hálózatüzemeltetési igazgatóhelyettes.

Oktatási tevékenység:

Oktattam alsó fokú (kezelői), középfokú (segédtiszt), tiszt, oktatótiszt, kézbesítő szakmunkás, vezetőképző postai tanfolyamokon. Tanítottam a Postaforgalmi Szakközépiskola nappali és levelező tagozatain 1971–1994 között. Résztvettem a Széchenyi István Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola államvizsga bizottságában: 1987–1995 között. szakmai értekezési elnöki tevékenységet végeztem a Postaforgalmi Szakközépiskolában 1994–1996 között. Országos hatáskörű szakfelügyelői-szaktanácsadói megbízást láttam el 1983–1989 között.

Egyéb tevékenység:

Főiskolai diplomamunkák konzulensi és opponensi tevékenysége. Több tankönyv, szakmai jegyzet szerzői, lektori feladatainak ellátása.

Szakmai és vezetőképző tanfolyamokra készítettem diasorozatokat, videofilmek lektorálását végeztem, írásaim postai szaklapokban jelentek meg.

Nyugdíjazásom várható időpontja: 1998. július 1.

DR. HORVÁTH SÁNDOR

1958. január 21-én születtem Pácán, Zala megyében. Nős vagyok, feleségem szintén a Pécsi Postaigazgatóságon dolgozik. Egy 10 éves fiam és egy 6 éves lányom van. Pécssett lakunk, családi házban.

A vaskari Balog Ádám Postaforgalmi Szakközépiskola elvégzése után 1976-ban kerültem a postára.

Első munkakörömben rendszeres helyettesként dolgoztam.

Egy évi munka után jelentkeztem a Győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola Postaüzemi szakára. Itt nappali tagozaton 1980-ban szereztem postaüzemlérmérői diplomát „jeles” minősítéssel. Az államvizsgát követően a pécsi 1. sz. postán dolgoztam külföldi forgalmi munkakörökben.

A sorkatonai szolgálat letöltése után 1982-ben kerültem a Pécsi Postaigazgatóság Postaforgalmi ellenőrzési osztályára. Kezdetben hírlap, majd területi biztostként tevékenykedtem. Ugyanitt 1985-től megbíztak a hírlap- és távközlési biztosi csoport csoportvezetői feladatainak ellátásával. 1990-ben helyeztek át az akkori munkaügyi osztályra munkaerő és bérigazgatási csoportvezetőnek.

1992. augusztus 1-jétől kaptam megbízást a munkagazdasági osztály osztályvezetői feladatainak ellátására. A munkaköri elnevezés változását figyelmen kívül hagyva (emberi erőforrás-gazdálkodási osztály) jelenleg is e munkakörben dolgozom. Időközben munka mellett levelező tagozatom elvégeztem a Janus Pannonius Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karát, ahol „Cum laude” minősítéssel 1992-ben szereztem jogász diplomát. Közvetlen szakmai feladataim mellett évek óta részt veszek a PSZE tevékenységében, illetve megalakulásától kezdve a Postás Nyugdíjpénztár szervezésével, működtetésével kapcsolatos munkákban.

JÁMBORNÉ STUBENVOLL ERZSÉBET

Általános iskolai tanulmányaim után a Soproni Széchenyi Gimnázium és Szakközépiskola postaforgalmi osztályába nyertem felvételt, ahol az érettség mellett postai szak-képzettséget szereztem. Ezt követően rendszeres helyettesként dolgoztam a Soproni Postaigazgatóság területén.

Egyetemi tanulmányaimat a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem kihelyezett nappali tagozatán, Pécssett folytattam.

Diplomám megszerzését követően 1976. szeptember 15-én a Soproni Postaigazgatóság belső ellenőrzési osztályán kezdtem dolgozni, gazdasági elemzőként. 1979 szeptemberében a tervgazdasági osztályra tervelőadói munkakörbe helyeztek át, ugyanitt 1981-ben a tervgazdasági csoport vezetői teendőivel bíztak meg, amit 1989. december 31-ig, a jogelőző Magyar Posta szétválásig végeztem.

1990. január 1-től a Soproni Postaigazgatóság gazdasági igazgatóhelyetteseként végzem munkámat.

KÉPES ANDRÁS

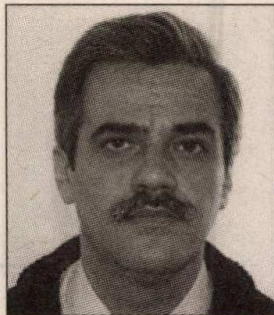
1951. szeptember 20-án Tiszaroff községben születtem.

1970-ben érettségiztem a Bethlen Gábor Közgazdasági és Postaforgalmi Szakközépiskolában. 1976-ban végeztem el a tiszti tanfolyamot. 1990-ben szereztem felsőfokú állami iskolai képzettséget a Győri Széchenyi István Távközlési és Műszaki Főiskolán.

A postai munkaviszonyomat 1970-ben a Debreceni Postaigazgatóság alkalmazásában kezdtem, mint rendszeres helyettes. Rendszeres helyettesként az igazgatóság három megyéjében lévő kispostáknál tevékenykedtem. 1976-tól a Budapesti Postaigazgatóság irányítása alá tartozó Budapest 112., Pestlőrinc 1. és Budafok 1. postáknál vezetői munkakörökben dolgoztam.

1984-től a Budapest-vidéki Postaigazgatóság állományában vállaltam munkát. 1989-től a Postavezérigazgatóság banki és pénzforgalmi osztályának voltam a munkatársa. Feladtom a postai takarékközlő tevékenység szervezése és irányítása, valamint a biztosításközvetítés postai bevezetésének megszervezése volt. 1994-ben a Budapest-vidéki Postaigazgatóság irányítása alá tartozó Érd 1. körzeti posta vezetői teendőinek ellátására kaptam megbízást.

1996-tól a Budapest-vidéki Postaigazgatóság igazgatóhelyettesi teendőit látom el.

KONRÁT ERVIN

Budapesten születtem 1954. május 6-án.

Közgazdasági szakközépiskolai érettségi után, 1973. július 3-án helyezkedtem el a Magyar Postánál. A segéd-tiszti vizsga, valamint az országos irányítási ismeretek elsajátítása után a Budapest 78. számú postahivatalnál teljesítettem mozgópostai utazószolgálatot. Szakmai javaslatra végeztem el 1980-ban a postatiszti tanfolyamot. Ezt követően három évig területi biztostként dolgoztam a Posta Jogügyi Hivatalának kártérítést megelőző és vizsgáló csoportjában.

Munkába állásom pillanatától szakszervezeti tag vagyok, 1983 novemberétől különböző szakszervezeti tisztségekben, illetve munkakörökben végzek érdekvédelmi munkát. Először a budapesti igazgatóság területi szakszervezeti bizottságának közigazdasági munkatársa voltam, majd a Hírlap és Posta-szállítási Igazgatóság TSzB titkárává választottak.

A Postás Szakszervezet országos központjában 1990. óta (megalakulásától) szakértője vagyok. Mint kollektív tárgyalási szakértő irányítom, illetve fogom össze a szakszervezet Ksz-előkészítő, norma- valamint bérbizottságát. Az első üzemi tanácsi választás óta a Központi Üzemi Tanács megbízásából annak szakértői munkakörét is ellátom.

A munkavállalók érdekeinek képviselete mellett fontos részét képezte munkámnak az üzemi tanácsok működési feltételeinek, és az együttműködési megállapodásoknak az előkészítése, illetve a segítségnyújtás az üzemi tanácsok munkamódszereinek kialakításához. A munkavállalók érdekében végzett munkám hatékonyságát folyamatos önképzéssel igyekszem tökéletesíteni. Ennek keretében több célirányos tanfolyamot végeztem el, többek között a Phare Program keretében. Levelező tagozaton 1986-ban üzemmérnöki diplomát szereztem a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolán, jelenleg pedig a Janus Pannonius Tudományegyetem Humán Szervező szakának másodéves hallgatója vagyok.

Tevékenységem során mindig szerettem a kihívásokat, igyekeztem a legfrissebb ismereteket alkalmazni és népszerűsíteni. Ez utóbira példa az a széleskörű felmérő munka (Postások közérzete ma), mely nem ismeretlen a postások előtt.

Gyermekeim már felnőttek, egyikőjük szintén postás. Feleségemmel Budapesten élek, de munkám révén a vidéki postás dolgozók problémáit is ismerem.

DR. KÖRÖSZTÖS JÁNOSNÉ

Pest megyében, Törtelen születtem 1945. november 6-án. Az általános iskolát szülőfalumban, Törtelen végeztem; majd az aszódi Petőfi Sándor Gimnáziumban érettségiztem 1964-ben.

Érettségi után a Budapest-vidéki Postaigazgatóságra kerültem gyakornoknak, s a segéd-tiszti vizsga után rendszeres helyettes lettem Pest megyében. Közben férjhez mentem, s Nagykőrösön telepedtünk le, így 1967-ben az ottani postára helyeztek át. Minden munkakörben dolgoztam beosztottként, majd kézbesítő-helyi ellenőr, később osztályvezetői munkakört kaptam.

A Győri Főiskola Postaüzemi szakán 1980-ban diplomáztam. 27 évi szakmai munka után, 1992-ben megválasztottak a BUVI Területi Szakszervezeti Bizottsága titkárának, jelenleg is területi titkár vagyok.

Szerettem, s ma is szeretem a Postás, a postásokat. Mindig késztetést érzek arra, hogy segítsek, hogy mások érdekében szóljak, cselekedjek.

Nehezen tűröm az igazságtalanságot, az emberek féltetlenségét, ha a dolgozókat lebecsülik, és nem egyenrangú félként kezelik, ha a közvagyonnal könnyelműen bántanak.

Két gyermekem van, a fiatalabbik lányom postás.

MARÓTI LÁSZLÓ

1950. október 4-én születtem Békéscsabán. Általános és középiskolai tanulmányaimat is itt végeztem. Szüleim egyszerű emberek voltak, édesanyám háztartásban dolgozott, édesapám a MÁV alkalmazottja volt. Közel 43 évet dolgoztam egy munkahelyen, és innen is ment nyugdíjba.

Egy rövid megszakítástól eltekintve 1987-ig a születési helyemen éltem.

1968-ban helyezkedtem el a Magyar Postánál a távközlés területén és 1987-ig itt is dolgoztam, majd ezt követően a Postás Szakszervezet függetlenített tisztségviselője lettem.

1987-től 1989-ig mint közgazdasági munkatárs, 1989-ben mint megbízott TSZB titkár és 1990-től, mint választott TSZB titkár töltöttem be a szakszervezeti tisztséget. A szakszervezeti mozgalommal 1972-ben köteleztem el magamat és folyamatosan láttam el különböző tisztségeket. 1980 óta a Postás Szakszervezet elnökségének vagyok tagja.

Jelenleg a Szegedi Területi Szakszervezeti Bizottság titkáráként töltöm be azt az érdekvédelmi tevékenységet, amelyet a szakszervezeti mozgalomban magamra vállaltam és kötelezőnek tartok. Bár az eredeti foglalkozásom és a postánál betöltött munkaköröm nem a postaforgalomhoz kapcsolódik, az 1990-ben történt postai nagy átszervezés következtében a postánál lévő szakszervezeti tagok és tisztségviselők kérések, hogy maradjak itt.

Jelenleg a győri Széchenyi István Főiskola munkaerőpiaci-menedzser képzésében vesznek részt.

Úgy gondolom, hogy a munkavállalói érdekeknek a hierarchia minden szintjén meg kell jelennünk, a választott képviselőknek pedig lelkiismeretesen kell ellátni feladatukat, függetlenül attól, hogy előtte milyen tevékenységet folytattak. Ha mindenki el tud számolni önmagával és azokkal, akik megbízták, illetve választották, akkor nem volt hiábavaló a tevékenységem.

MUNDRUCZÓ KORNÉL

1939-ben születtem Magyarcsanakdon. A középiskola elvégzését követően 1957-ben léptem szolgálatba a Budapest-vidéki Postaigazgatóságon.

A segédtiszt tanfolyam befejezését követően öt éven keresztül rendszeres helyettesként dolgoztam.

1963-ban a tisztí tanfolyam elvégzése után a Budapest-vidéki Postaigazgatóság törzsébe kerültem, ahol munkaügyi, belsőellenőri és szervezői feladatokat láttam el. 1975-ben kaptam megbízást szervezési, majd 1980-ban munkaügyi osztályvezetői feladat ellátására. Közel húsz évi igazgatósági gyakorlatot követően 1982-ben kerültem a területi szakszervezeti bizottsághoz megbízott titkárként, majd 1985-ben választották meg az igazgatóság területi titkárának.

Az egységes posta szétválását követően 1990 májusában a Postai Dolgozók Szakszervezete alakuló kongresszusán megválasztották a szervezet országos titkárává, majd az 1995-ös Kongresszus ismét bizalmat szavazott a tisztség betöltésére. A szakszervezetben végzett munkám legnagyobb eredményének tartom, hogy a postai munkavállalók több, mint 70%-a a szervezet tagja, hogy a Posta rendelkezik egy mindenki által elfogadhatónak ítélt Kollektív Szerződéssel, és hogy minden évben sikerült olyan bértmegállapodást kötnünk, hogy 6 év átlagában az alaphérfelzárts követte az infláció mértékét.

Rendkívül fontosnak tartom, hogy a Posta a hatékony gazdálkodás követelményeit ki-elégítve kultúralt, ügyfélcentrikus, piacorientált szolgáltatást végezzen és ezzel garantálni lehessen a munkavállalók foglalkoztatását.

Az 1994. évi Magyar Posta Rt. Felügyelő Bizottságába történt megválasztásom segítségét jelentett érdekvédelmi feladatom ellátásához és újraválasztásom további munkámhoz adna segítséget.

PINCZÉS JÁNOSNÉ

1956. szeptember 5-én születtem, Miskolcon. Az általános iskola elvégzése után a Közgazdasági Szakközépiskolában tettem érettségi vizsgát.

Az akkor még egységes Magyar Postánál 1975 szeptemberétől kezdtem dolgozni. A gyermekgondozási segély ideje alatt felvételt nyertem a Pénzügyi és Számviteli Főiskola pénzügyi tagozatára, melyet sikeresen elvégeztem.

1992-ben beiratkoztam a PSZF adó, pénzügyi és ellenőrzési szaküzemgazdász tagozatára. Államvizsga szakdolgozatomat a Magyar Posta átalakulási folyamatától készítettem.

Képzettségem: üzemgazdász, adó, pénzügyi és ellenőrzési szaküzemgazdász.

A posta és távközlés szétválását követően a Postás Szakszervezet Titkárok Területi Tanácsánál választott tisztségviselőként a közgazdasági feladatokat végzem. 1995-ben az Üzemi Tanács választásakor ismételt megválasztották a Miskolci Üzemi Tanács tagjának és helyettes elnökének. Tagja vagyok a Postás Szakszervezet bérbizottságának is.

1994-ben a Központi Üzemi Tanács jelöltjeként indultam a Felügyelő Bizottsági választáson, ahol a három képviselő egyike lettem.

Jelöléssel és munkámmal munkavállalói érdekeket kívánok képviselni, hasznosítva ezzel szakmai, szakszervezeti, üzemi tanácsai és nem utolsósorban Felügyelő Bizottsági tapasztalataimat a közösség érdekeinek szolgálatában.

POSTÁS DOLGOZÓ • KÜLÖNSZÁM

A Postás Szakszervezet lapja

A különszámot Kemény Gábor, Udvarhelyi András és Udvarhelyi Bálint gondozta.
Szerkesztőség: 1146 Budapest, Cházár András u. 13. Felelős szerkesztő: *Udvarhelyi András*
Helyettes szerkesztő: *Fodor Zsolt Barnabás*. Telefon: 343-8777

Kiadja a Postás Szakszervezet. 1146 Budapest, Cházár András u. 13. Levélcím: 1406 Budapest, Postafiók 14.

Felelős kiadó: *Mundryczó Kornél* elnök.

97-4371. Szikra Lapnyomda Rt., Budapest. Felelős vezető: *Lendvai Lászlóné* mb. vezérigazgató
ISSN 0866-1766

A JELÖLŐBIZOTTSÁG TAGJAI:

Sz.	Név	Munkahelye	Munkaköre	Távbesz. száma
1.	dr. Szabó György	MP Rt. Vig.	jogi oszt.-v.	374-4140
2.	Szivi László	MP Rt. Vig.	Szervlejl. és ig. o. igazg.	155-0550
3.	Deosch Józsefné	MP Rt. Vig.	Postahálózat Szerv. és Üzem.-i ov.	212-0617
4.	Magyar Csabáné	Bp. 114-es Postahivatal	Budapesti Postaig. Üz.-i Tanács Eln. Közp. UT tagja szb.-titk.	155-5293
5.	Gombai Tibor	Siófok 1.	Szállítási ov.	84-311257
6.	Illyés Sándorné	Postaig. Debrecen	Szabad Szaksz. Tan. munkatársa UT-elnöke	62-315660
7.	Sztahura Lászlóné	Postaig. Miskolc	TSZB-titkár	46-342460
8.	Pecze Pál	Postaig. Pécs	TSZB-titkár	72-310552
9.	Halász István	Bp. 62. Ph. Üzembizt. csv.		312-1200/3153

KÉPES ANDRÁS

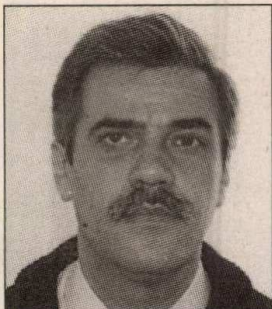
1951. szeptember 20-án Tiszaroff községben születtem.

1970-ben érettségiztem a Bethlen Gábor Közgazdasági és Postaforgalmi Szakközépiskolában. 1976-ban végeztem el a tiszti tanfolyamot. 1990-ben szereztem felsőfokú állami iskolai képzettséget a Győri Széchenyi István Távközlési és Műszaki Főiskolán.

A postai munkaviszonyomat 1970-ben a Debreceni Postaigazgatóság alkalmazásában kezdtem, mint rendszeres helyettes. Rendszeres helyettesként az igazgatóság három megyéjében lévő kispostáknál tevékenykedtem. 1976-tól a Budapesti Postaigazgatóság irányítása alá tartozó Budapest 112., Pestlőrinc 1. és Budafok 1. postáknál vezetői munkakörökben dolgoztam.

1984-től a Budapest-vidéki Postaigazgatóság állományában vállaltam munkát. 1989-től a Postavezérgazgatóság banki és pénzforgalmi osztályának voltam a munkatársa. Feladatom a postai takarékközvetítői tevékenység szervezése és irányítása, valamint a biztosításközvetítés postai bevezetésének megszervezése volt. 1994-ben a Budapest-vidéki Postaigazgatóság irányítása alá tartozó Érd 1. körzeti posta vezetői teendőinek ellátására kaptam megbízást.

1996-tól a Budapest-vidéki Postaigazgatóság igazgatóhelyettesi teendőit látom el.

KONRÁT ERVIN

Budapesten születtem 1954. május 6-án.

Közgazdasági szakközépiskolai érettségi után, 1973. július 3-án helyezkedtem el a Magyar Postánál. A segéd-tiszti vizsga, valamint az országos irányítási ismeretek elsajátítása után a Budapest 78. számú postahivatalnál teljesítettem mozgópostai utazószolgálatot. Szakmai javaslatra végeztem el 1980-ban a postatiszti tanfolyamot. Ezt követően három évig területi biztostként dolgoztam a Posta Jogügyi Hivatalának kártérítést megelőző és vizsgáló csoportjában.

Munkába állásom pillanatától szakszervezeti tag vagyok, 1983 novemberétől különböző szakszervezeti tisztségekben, illetve munkakörökben végzek érdekvédelmi munkát. Először a budapesti igazgatóság területi szakszervezeti bizottságának közigazgatási munkatársa voltam, majd a Hírlap és Posta-szállítási Igazgatóság TSzB titkárává választottak.

A Postás Szakszervezet országos központjában 1990. óta (megalakulásától) szakértője vagyok. Mint kollektív tárgyalási szakértő irányítom, illetve fogom össze a szakszervezet Ksz-előkészítő, norma- valamint bérbizottságát. Az első üzemi tanácsi választás óta a Központi Üzemi Tanács megbízásából annak szakértői munkakörét is ellátom.

A munkavállalók érdekeinek képviselete mellett fontos részét képezte munkámnak az üzemi tanácsok működési feltételeinek, és az együttműködési megállapodásoknak az előkészítése, illetve a segítségnyújtás az üzemi tanácsok munkamódszereinek kialakításához. A munkavállalók érdekében végzett munkám hatékonyságát folyamatos önképzéssel igyekszem tökéletesíteni. Ennek keretében több célirányos tanfolyamot végeztem el, többek között a Phare Program keretében. Levelező tagozaton 1986-ban üzemmérnöki diplomát szereztem a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolán, jelenleg pedig a Janus Pannonius Tudományegyetem Humán Szervező szakának másodéves hallgatója vagyok.

Tevékenységem során mindig szerettem a kihívásokat, igyekeztem a legfrissebb ismereteket alkalmazni és népszerűsíteni. Ez utóbira példa az a széleskörű felmérés munka (Postások közérzete ma), mely nem ismeretlen a postások előtt.

Gyermekeim már felnőttek, egyikőjük szintén postás. Feleségemmel Budapesten élek, de munkám révén a vidéki postás dolgozók problémáit is ismerem.

DR. KÖRÖSZTÖS JÁNOSNÉ

Pest megyében, Törtelen születtem 1945. november 6-án. Az általános iskolát szülőfalumban, Törtelen végeztem; majd az aszódai Petőfi Sándor Gimnáziumban érettségiztem 1964-ben.

Érettségi után a Budapest-vidéki Postaigazgatóságra kerültem gyakornoknak, s a segéd-tiszti vizsga után rendszeres helyettes lettem Pest megyében. Közben férjhez mentem, s Nagykőrösön telepedtünk le, így 1967-ben az ottani postára helyeztek át. Minden munkakörben dolgoztam beosztottként, majd később besítő-helyi ellenőr, később osztályvezetői munkakört kaptam.

A Győri Főiskola Postaüzemi szakán 1980-ban diplomáztam. 27 évi szakmai munka után, 1992-ben megválasztottak a BUVI Területi Szakszervezeti Bizottsága titkárának, jelenleg is területi titkár vagyok.

Szerettem, s ma is szeretem a Postás, a postásokat. Mindig késztetést érzek arra, hogy segítsek, hogy mások érdekében szóljak, cselekedjek.

Nehezen tűröm az igazságtalanságot, az emberek félretájékoztatását, ha a dolgozókat lebecsülik, és nem egyenrangú félként kezelik, ha a közvagyonnal könnyelműen bántanak.

Két gyermekem van, a fiatalabbik lányom postás.

MARÓTI LÁSZLÓ

1950. október 4-én születtem Békéscsabán. Általános és középiskolai tanulmányaimat is itt végeztem. Szüleim egyszerű emberek voltak, édesanyám háztartásban dolgozott, édesapám a MÁV alkalmazottja volt. Közel 43 évet dolgoztam egy munkahelyen, és innen is ment nyugdíjba.

Egy rövid megszakítástól eltekintve 1987-ig a születési helyemen éltem.

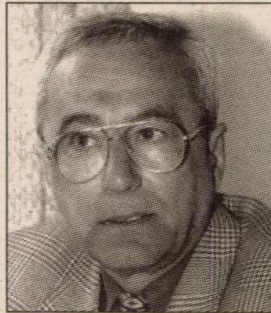
1968-ban helyezkedtem el a Magyar Postánál a távközlés területén és 1987-ig itt is dolgoztam, majd ezt követően a Postás Szakszervezet függetlenített tisztviselője lettem.

1987-től 1989-ig mint közgazdasági munkatárs, 1989-ben mint megbízott TSZB titkár és 1990-től, mint választott TSZB titkár töltöttem be a szakszervezeti tisztséget. A szakszervezeti mozgalommal 1972-ben köteleztem el magamat és folyamatosan láttam el különböző tisztségeket. 1980 óta a Postás Szakszervezet elnökségének vagyok tagja.

Jelenleg a Szegedi Területi Szakszervezeti Bizottság titkáráként töltöm be azt az érdekvédelmi tevékenységet, amelyet a szakszervezeti mozgalomban magamra vállaltam és kötelezőnek tartok. Bár az eredeti foglalkozásom és a postánál betöltött munkaköröm nem a postaforgalomhoz kapcsolódik, az 1990-ben történt postai nagy átszervezés következtében a postánál lévő szakszervezeti tagok és tisztviselők kérték, hogy maradjak itt.

Jelenleg a győri Széchenyi István Főiskola munkaerőpiaci-menedzser képzésében veszek részt.

Úgy gondolom, hogy a munkavállalói érdekeknek a hierarchia minden szintjén meg kell jelennünk, a választott képviselőknek pedig lelkiismeretesen kell ellátni feladatukat, függetlenül attól, hogy előtte milyen tevékenységet folytattak. Ha mindenki el tud számolni önmagával és azokkal, akik megbízták, illetve választották, akkor nem volt hiábavaló a tevékenysége.

MUNDRUCZÓ KORNÉL

1939-ben születtem Magyarországon. A középiskola elvégzését követően 1957-ben léptem szolgálatba a Budapest-vidéki Postaigazgatóságon.

A segédtiszt tanfolyam befejezését követően öt éven keresztül rendszeres helyettesként dolgoztam.

1963-ban a tiszt tanfolyam elvégzése után a Budapest-vidéki Postaigazgatóság törzsébe kerültem, ahol munkaügyi, belsőellenőri és szervezői feladatokat láttam el. 1975-ben kaptam megbízást szervezési, majd 1980-ban munkaügyi osztályvezetői feladat ellátására. Közel húsz évi igazgatósági gyakorlatot követően 1982-ben kerültem a területi szakszervezeti bizottsághoz megbízott titkárként, majd 1985-ben választották meg az igazgatóság területi titkárának.

Az egységes posta szétválását követően 1990 májusában a Postai Dolgozók Szakszervezete alakuló kongresszusán megválasztották a szervezet országos titkárává, majd az 1995-ös Kongresszus ismét bizalmat szavazott a tisztség betöltésére. A szakszervezetben végzett munkám legnagyobb eredményének tartom, hogy a postai munkavállalók több, mint 70%-a a szervezet tagja, hogy a Posta rendelkezik egy mindenki által elfogadhatónak ítélt Kollektív Szerződéssel, és hogy minden évben sikerült olyan bérmegállapodást kötnünk, hogy 6 év átlagában az alaphérfeljesztés követte az infláció mértékét.

Rendkívül fontosnak tartom, hogy a Posta a hatékony gazdálkodás követelményeit ki-elégítve kultúrált, ügyfélcentrikus, piacorientált szolgáltatást végezzen és ezzel garantálni lehessen a munkavállalók foglalkoztatását.

Az 1994. évi Magyar Posta Rt. Felügyelő Bizottságába történt megválasztásom segítségét jelentett érdekvédelmi feladatom ellátásához és újráválasztásom további munkámhoz adna segítséget.

PINCZÉS JÁNOSNÉ

1956. szeptember 5-én születtem, Miskolcon.

Az általános iskola elvégzése után a Közgazdasági Szakközépiskolában tettem érettségi vizsgát.

Az akkor még egységes Magyar Postánál 1975 szeptemberétől kezdtem dolgozni. A gyermekgondozási segély ideje alatt felvételt nyertem a Pénzügyi és Számviteli Főiskola pénzügyi tagozatára, melyet sikeresen elvégeztem.

1992-ben beiratkoztam a PSZF adó, pénzügyi és ellenőrzési szaküzemgazdász tagozatára. Államvizsga szakdolgozatomat a Magyar Posta átalakulási folyamatától készítettem.

Képzettségem: üzemgazdász, adó, pénzügyi és ellenőrzési szaküzemgazdász.

A posta és távközlés szétválását követően a Postás Szakszervezet Titkárok Területi Tanácsánál választott tisztviselőként a közgazdasági feladatokat végzem. 1995-ben az Üzemi Tanács választásakor ismételtlen megválasztottak a Miskolci Üzemi Tanács tagjának és helyettes elnökének. Tagja vagyok a Postás Szakszervezet bérbizottságának is.

1994-ben a Központi Üzemi Tanács jelöltjeként indultam a Felügyelő Bizottsági választáson, ahol a három képviselő egyike lettem.

Jelöléssel és munkámmal munkavállalói érdekeket kívánok képviselni, hasznosítva ezzel szakmai, szakszervezeti, üzemi tanácsai és nem utolsósorban Felügyelő Bizottsági tapasztalataimat a közösség érdekeinek szolgálatában.

POSTÁS DOLGOZÓ • KÜLÖNSZÁM

A Postás Szakszervezet lapja

A különszámot Kemény Gábor, Udvarhelyi András és Udvarhelyi Bálint gondozta.
Szerkesztőség: 1146 Budapest, Cházár András u. 13. Felelős szerkesztő: *Udvarhelyi András*
Helyettes szerkesztő: *Fodor Zsolt Barnabás*. Telefon: 343-8777

Kiadja a Postás Szakszervezet. 1146 Budapest, Cházár András u. 13. Levélcím: 1406 Budapest, Postafiók 14.

Felelős kiadó: *Mundruczó Kornél* elnök.

97-4371. Szikra Lapnyomda Rt., Budapest. Felelős vezető: *Lendvai Lászlóné* mb. vezérigazgató
ISSN 0866-1766

A JELÖLŐBIZOTTSÁG TAGJAI:

Sz.	Név	Munkahelye	Munkaköre	Távbesz. száma
1.	dr. Szabó György	MP Rt. Vig.	jogi oszt.-v.	374-4140
2.	Szivi László	MP Rt. Vig.	Szervejl. és ig. o. igazg.	155-0550
3.	Deosch Józsefné	MP Rt. Vig.	Postahálózat Szerv. és Üzem.-i ov.	212-0617
4.	Magyar Csabáné	Bp. 114-es Postahivatal	Budapesti Postaig. Üz.-i Tanács Eln. Közp. ÜT tagja szb.-titk.	155-5293
5.	Gombai Tibor	Siófok 1.	Szállítási ov.	84-311257
6.	Illyés Sándorné	Postaig. Debrecen	Szabad Szaksz. Tan. munkatársa ÜT-elnöke	62-315660
7.	Sztahura Lászlóné	Postaig. Miskolc	TSZB-titkár	46-342460
8.	Peczé Pál	Postaig. Pécs	TSZB-titkár	72-310552
9.	Halász István	Bp. 62. Ph.	Üzembizt. csv.	312-1200/3153